

BRAINS VS. BRAWN

En kritisk diskursanalyse af racialisering i dansk
sportsjournalistik

Kandidatspeciale af
ABDIWAHAB ARIF

AALBORG UNIVERSITET -
KØBENHAVN

Projekttitel:

Brains vs. Brawn...

Semester:

10. Semester

Studieretning:

Kommunikation

Universitet:

Aalborg Universitet

ECTS:

30 ECTS

Gruppenummer:

19

Vejleder:

Bolette Blaagaard

Afleveringsdato:

02/06/2025

Antal tegn:

111.044

Antal normalsider:

46 Sider

Udarbejdet af:

**Abdiwahab Arif
(20221370)**

Abstract

This thesis paper aims to examine the representation of the black Danish football player Kenneth Zohore and how he is portrayed in Danish sports media. By utilizing Norman Fairclough's theory of critic discourse analysis and three-dimensional model as a methodical tool, the study dives into a selection of web-based and newspaper sports articles. The theoretical frame for the study includes Stuart Halls and his theory on representation and stereotyping as a practice, Edward Saids theory on Orientalism and the Other, and Richard Dyers theory of Whiteness. The analysis of the thesis showcases how Kenneth Zohore is frequently presented through a certain frame of reference, that heavily emphasizes on his appearance in regards of race and physical stature and strength. These descriptive markers often take center stage in the representation of Zohore, leaving little to no place for mention of his strategic intelligence and more technical abilities. This therefore presents a representation of Zohore, that more often than not, falls into racializing and stereotyping practices. This comes across in linguistic circumstances where metaphors around his strength and body includes comparing him to animals or objects. This, of course feeds into a more or less subtle dehumanization of Zohore. The study also includes the white Danish football player Andreas Cornelius and utilizes him as a contrast for whom the media provides a more in depth and complex representation. In the representation of Kenneth Zohore, the study finds that his racial and ethnic identity is heavily referenced in the media, either subtly or explicitly. Zohore's race or descriptions of his race are mentioned in situations and contexts where they bear no substantial relevance for the audiences understanding of the text. The study finds that this causes a certain discursive pattern of hypervisibility and understandings of blackness, that often ties to colonial thoughts and ideologies of the black body and black people. This thesis concludes that Danish sports media participates in the reproduction of broader racialized ideologies and discourses. These racialized discourses impact the perception of the racialized players, and interconnect with broader discourses in society and can shape the public perception of race as well.

Indholdsfortegnelse

1.0 INDLEDNING OG PROBLEMFELT	4
2.0 PROBLEMFORMULERING.....	5
3.0 LITTERATURREVIEW.....	6
3.1 FREMGANGSMÅDE FOR SPECIALET	7
3.2 REVIEW	9
3.2.1 MEDIERNES ROLLE	9
3.2.2 DEN RACIALISEREDE KROP	11
3.2.3 LÆRREDET ER HVIDT FØR DET ER ANDET	13
4.0 VIDENSKABSTEORI	16
4.1 SOCIALKONSTRUKTIVISME	16
5.0 TEORI.....	17
5.1 KRITISK DISKURSANALYSE.....	17
5.1.1 NORMAN FAIRCLOUGHS KRITISKE DISKURSBEGREB	17
5.1.2 IDEOLOGI OG HEGEMONI.....	18
5.2 REPRÆSENTATION OG STEREOTYPISERING.....	20
5.3 EDWARD SAID OG ORIENTALISME	21
6.0 METODE	22
6.1 TREDIMENSIONELLE MODEL.....	22
6.1.1 FØRSTE DIMENSION: TEKSTANALYSE	22
6.1.2 ANDEN DIMENSION: DISKURSIV PRAKSIS	22
6.1.3 TREDJE DIMENSION: SOCIAL PRAKSIS	23
6.2 FORSKERPOSITIONERING.....	24
6.3 EMPIRI OG SØGESTRATEGI	25
6.3.1 PRÆSENTATION AF EMPIRI	25
6.3.2 DATAINDSAMLING.....	26
6.3.3 KVALITETSKRITERIER	27
6.3.4 KODNING.....	28
7.0 ANALYSE.....	29

7.1 KROPPEN SOM RESSOURCE	29
7.2 DISCIPLIN OG MORAL	32
7.3 SAMMENLIGNINGER MED DYR OG OBJEKTER.....	36
7.4 RACENS ROLLE FOR SUBJEKTETS FORSTÅELSE	39
 8.0 DISKUSSION.....	 42
 9.0 KONKLUSION	 45
 10.0 LITTERATURLISTE	 46
 10.1 BØGER OG AKADEMISKE ARTIKLER.....	 46
10.2 WEB- OG AVISARTIKLER.....	48
10.3 EMPIRISK MATERIALE	49
10.3.1 KENNETH ZOHORE.....	49
10.3.2 ANDREAS CORNELIUS.....	50

1.0 Indledning og Problemfelt

I mange år var sportsverden domineret af hvide atleter, som repræsenterede den brede majoritet. Den brede konsensus blandt magtindehaverne, særligt i USA i 1900-tallet, var at sorte atleter ikke besad de rette evner til at kunne deltage i de store sportsligaer på samme niveau som de hvide atleter (Wiggins, 2014: s. 189). Systematisk udelukkelse af sorte mennesker baseret på raceforskellighed har historisk været et fundamentalt værktøj for hvide magtindehavere for at etablere hierarkisk overlegenhed (Roger, 2022: s. 12). Ideen om hvide menneskers fysiske overlegenhed fik et hårdt slag, da man i 1947 så den første sorte 'Major League' baseballspiller Jackie Robinson bryde den såkaldte farvebarriere som længe havde holdt sorte atleter ude af de store sportsligaer i USA (Wiggins, 2014: s. 189). I takt med borgerrettighedsbevægelserne, så man at flere og flere sportshold og ligaer begyndte at integrere og erhverve sig sorte atleter. Dog var inklusionen af sorte spillere stadig pålagt en masse restriktioner og såkaldte racekvoter (Wiggins, 2014: s. 190). I takt med den stigende influks af sorte atleter på de store sportsscener, var der et stigende fokus på at tydeliggøre eller retfærdiggøre forskellene i niveau på de hvide og sorte spillere. En måde at retfærdiggøre forskellene var hvad Joseph Darda kalder "Biologizing Culture" (Darda, 2024: s. 48). Blandt disse var narrativer om at sorte atleter udkonkurrerede hvide atleter i særligt løbesport og atletik grundet at de genetisk var mere knyttet til deres primitive tilstand (Darda, 2024: s. 48). Denne fremstilling var især populær i kølvandet af de Olympiske Lege i Berlin i 1936. Her måtte verden se til, mens den sorte amerikanske løber Jesse Owens knuste ideen om den ariske races overlegenhed for øjnene af Adolf Hitler, da han hev samtlige guldmedaljer fra de tyske atleter, der deltog i samme discipliner (Darda, 2024: s.48). Der opstod derfor en nødvendighed for hvide magtindehavere, politikere og nyhedsmedier for at forklare hvordan disse mennesker kunne udkonkurrere det, der skulle forestille sig at være det ypperste menneske. En måde at gøre dette på var blandt andet at drage paralleller til primitivitet og sorte menneskers medfødte fysik (Darda, 2024: s.49).

I takt med at disse narrativer og fremstillinger blev reproduceret og videreudviklet med tiden, er jeg interesseret i at undersøge hvordan disse optræder i nutidig sportsjournalistik i Danmark. Ved brug af Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse og tredimensionelle model, er jeg interesseret i at undersøge hvilke diskurser som optræder i mediedækningen af fodboldspillerne Kenneth Zohore og Andreas Cornelius. Derudover vil jeg i samspil med Stuart Halls teorier om stereotypisering og Edwards Sids teori om Orientalisme og fremmedhed, undersøge hvordan sportsartiklerne præges af diskurser som reproducerer racialiserede forestillinger om mennesker. Denne interesse har ledt mig til følgende problemformulering og problemstillinger:

2.0 Problemformulering

Hvordan repræsenteres Kenneth Zohore i dansk sportsjournalistik gennem diskursive forestillinger om race, krop og intelligens?

1. Hvordan beskrives Kenneth Zohore sprogligt i danske sportsartikler med henblik på fysik, intelligens og moral?
2. Hvordan spiller metaforer, sammenligninger og implicitte narrativer en særlig rolle i dækningen af Zohore, og hvordan bidrager det til en objektivisering og dehumanisering?
3. Hvordan kan forskellen i dækningen af Kenneth Zohore og Andreas Cornelius være udtryk for reproduktion eller udfordring af ideologiske diskurser om race og stereotyper i dansk sportsjournalistik?

3.0 Litteraturreview

Formålet med et litteraturreview er at forskeren udfører en omfattende gennemgang af relevant forskningslitteratur inden for det undersøgte emne. Der foretages desuden en kritisk analyse over det valgte materiale og hvordan det valgte materiale forholder sig til det givne emne (Cronin et al., 2008: s. 38). Derudover er litteraturreviewet en måde hvorpå en forsker kan demonstrere sin viden angående et givent emnefelt. Randolph ytrer, at det er vigtigt at forskeren i sit litteraturreview fremviser viden om feltet, hertil også relevante teorier og terminologi. Udover ovenstående formål, giver litteraturreviewet også forskeren mulighed for at stille nye opdagelser op mod den tidligere forskning. Ifølge Randolph er det tæt på umuligt at fremlægge, hvordan nye opdagelser fremmer den tidligere forskning. Der skal derfor afgives baggrundsinformation om emnet, så man på bedst mulig vis kan tilføje nye forskningsspørgsmål og perspektiver. Randolph udtrykker yderligere, at et litteraturreview også fremmer muligheden og relevansen for, at der forskes videre i emnet i fremtiden (Randolph, 2009: s. 2).

Cronin et al (2008) udlægger, at der findes flere måder at lave et litteraturreview på. I dette speciale vil jeg gøre brug af det *narrative / traditionelle litteraturreview* (Cronin et al., 2008: s. 38). Ved denne type af litteraturreview er det ifølge Cronin et al vigtigt, at man opsummerer en stor mængde litteratur indenfor et bestemt emne, og derefter forholder sig kritisk og analyserende til litteraturens pointer og konklusioner (Cronin et al., 2008: s. 38). Denne type litteraturreview er især fordelagtig i situationer, hvor en forsker skal indsamle meget viden om ét specifikt emnefelt. Cronin et al udlægger, at det narrative/ traditionelle litteraturreview består af fem trin. Første trin dækker over udvælgelsen af forskningsemnet. Det er dette emne som forskeren skal indsamle litteratur omkring. Forskeren skal fokusere sit emne så meget som muligt, så det er håndterbart, men samtidigt afdækker den mest relevante litteratur (Cronin et al., 2008: s. 39). Andet trin er selve litteratursøgningen. Her udlægger Cronin et al at dette bedst foretages med en struktureret søgestrategi. For at foretage sin litteratursøgning, kan man gøre brug af søgeord. Disse søgeord har til formål at præcisere den litteratur, som er at finde på forskellige databaser. Derudover assisterer de også med at præcisere den ønskede type af litteratur man søger. Tredje trin kommer i spil når den samlede litteratur er lokaliseret. Her gennemgår forskeren sit sæt af litteratur fra andet trin, og udvælger den mest relevante litteratur for undersøgelsen af emnefeltet. I det fjerde trin udlægger forskeren de væsentligste pointer fra den udvalgte litteratur, og hvordan litteraturens pointer gør sig gældende for forskerens egen undersøgelse (Cronin et al., 2008: s. 40). I femte og sidste trin skal forskeren danne en litteraturliste over den udvalgte litteratur (Cronin et al., 2008: s. 43).

3.1 Fremgangsmåde for specialet

Som nævnt i ovenstående afsnit har jeg valgt at gøre brug af den narrative/ traditionelle fremgangsmetode for at udarbejde mit litteraturreview. Dette har jeg har gjort med det henseende at identificere samt af-dække den relevante litteratur, som allerede findes omkring mit emnefelt. Jeg startede med at finde en kategori, som jeg mente bedst afspejlede det, jeg ville undersøge i specialet. Derfor anvendte jeg 'Racism' som min hovedkategori. For at kunne foretage min litteratursøgning, gjorde jeg brug af Aalborg Universitets elektroniske bibliotek i Primo. Jeg valgte at gennemføre min litteratursøgning på engelsk, eftersom det præsenterede et større datasæt. Jeg valgte at tilføje en række nøgleord, som skulle hjælpe mig med at afgrænse mine resultater yderligere. Dette kan ses i nedenstående tabel.

1 Søgning	2. Søgning	3. Søgning	4. Søgning	5. Søgning
Racism	Racism + <i>Peer Reviewed</i>	Racism + <i>Peer Reviewed</i> + <i>AND</i> Media	Racism + <i>Peer Reviewed</i> + <i>AND</i> Media <i>AND</i> Sport	Racism + <i>Peer Reviewed</i> + <i>AND</i> Media <i>AND</i> Sport <i>AND</i> Culture
353.849	122.876	8.834	367	117

Tabel 1.

Mellem nøgleordene tilføjede jeg et søgningsfilter, som sørgede for at alle nøgleordene og min hovedkategori begge fremgik sammen i artiklerne. For at fremme kvaliteten af den lokaliserede litteratur, valgte jeg eksklusivt at søge efter peerreviewed tekster. Min litteratursøgning resulterede i 117 artikler, som jeg derefter undersøgte og kørte igennem i en fravælgelsesproces. Efter jeg havde gennemført min sortering og tilhørende frasorteringsproces, endte jeg med 10 artikler som jeg vurderede var passende til at undersøge mit emne.

Model

1.

3.2 Review

I min gennemlæsning af den fundne litteratur fandt jeg frem til en række temaer og problemstillinger, som gik igen på tværs af teksterne. Disse temaer har jeg valgt at navngive 'Mediernes rolle', 'Den racialiserede krop' og 'Lærredet er hvidt før det er andet'. I dette afsnit vil jeg gennemgå og analysere artiklernes pointer og hvordan de positionerer sig indenfor mit problemfelt.

3.2.1 Mediernes rolle

I dette afsnit vil jeg analysere hvordan den eksisterende forskning behandler mediernes rolle i fremstillingen af minoriteter og hvordan forskellige diskurser og ideologier bliver reproduceret eller udfordret. I artiklen 'How do audiences of televised English Football Construct difference based on race/ethnicity' af Jacco Van Sterkenburg og Maximilian Walder, undersøges der hvordan mediediskurser danner en ramme for, hvordan vi forstår og fortolker race og racisme i samfundet (Sterkenburg & Walder, 2021: s. 765). Sterkenburg og Walder pointerer, at mediediskursen i sport i høj grad beskæftiger sig med racialiserede debatter. Sterkenburg & Walder fremhæver hvordan sport i TV især er en interessant arena når man anskuer raceforståelser og diversitet. Dette er på grund af det store publikum, som særligt fodbold på TV tiltrækker - næsten til sådan en grad, at fodboldudsendelser er svære at sammenligne direkte med andre medieformer. På tværs af kulturer og landegrænser har fodbold, og generelt sportsudsendelser på tv, i mange årtier dannet en arena hvori der er en fælles forståelse om det afsendte. Derudover giver sport på TV en masse muligheder for fremvisning af diversitet. Hvor denne fremvisning af diversitet ifølge Sterkenburg og Walder burde give rig mulighed for at nedbryde og udfordre hegemoniske narrativer og ideologier om race og diversitet, oplever man i stedet primært hvordan disse medier reproducerer narrativer og ideologier gennem racialiserede fremstillinger og stereotypiseringer (Sterkenburg & Walder, 2021: s.767). Ifølge Farrington et al er dette en problematik der finder sted i journalistik generelt, men især i sportsjournalistik (Farrington, et. al, 2013: s.81).

I artiklen 'Black, White and Read all over' undersøges britiske mediers historie med strukturel racisme. Artiklen beskæftiger sig overordnet med både britiske medier som institution, men samtidig også hvordan racistiske ideologier og framing også finder sted i det journalistiske indhold. Farrington et. al fremstiller hvordan journalistikken i England er et primært hvidt domineret felt, som ikke efterlader meget plads til diversitet, både i sin dækning men også i selve feltet (Farrington, et. al., 2013: s.82). Derudover berør Farrington et al hvordan den engelske presseklagekommission PCC i 2010 havde modtaget over 200 klager omkring racistisk indhold, og hvordan ingen af disse klager blev afklaret. PCC modtog mere end

1400 klager over en periode på 10 år, hvoraf de efterforskede seks af disse klager. Ingen af disse seks klager indeholdte ordet 'race' (Farrington, et. al., 2013: s. 82). I en videre undersøgelse af PCC fandt jeg frem til en artikel af O'Carrol (2012) fra The Guardian, som meddelte at PCC blev lukket ned i 2014 på baggrund af en omfattende telefonhacking skandale. Artiklen af Farrington et al præsenterer yderligere, hvordan sorte eller andre minoritetsetniciteter udgjorde 3.7 procent af medlemmerne indenfor avisjournalistik i det engelske journalistforbund, og 13.7 procent indenfor udsendelsesjournalistik (Farrington, et. al., 2013: s. 84). Artiklen peger på en række årsager til det større mindretal af minoriteter i det journalistiske felt. Blandt andet nævnes de obskure eller ikketransparente rekrutteringsprocesser, som typisk forekommer bag lukkede døre og gennem familiære forbindelser (Farrington, et. al., 2013: s. 84). Farrington et al beskriver hvordan dette tilføjer en yderligere barriere for minoriteters deltagelse i journalistfeltet, samt hvordan dette kan tilsløre eventuel strukturel udelukkelse af minoriteter (Farrington et. al. 2013: s. 84-85). Her beskrives der, hvordan journalistfeltet i høj grad bliver situeret i en klasseopdeling, hvor det kræver en særlig kapital at kunne deltage. Farrington et al beskriver, hvordan der opstod et fokus på problemet som værende et klasseproblem og konsensus var at åbenlys racisme i mindre grad fandt sted længere eller var "håndteret" (Farrington, et. al., 2013: s. 84). Farrington et al udtrykker desuden at definitionen af manglende diversitet som værende et klasseproblem ikke ændrer det faktum, at det stadig har tendens til at ramme etniske minoritetsgrupper i højere grad.

"Of course, the lack of opportunities due to issues of class disproportionately affects people from BME backgrounds. For example, according to the Institute of Race Relations, people from BME groups are much more likely to be in poverty than white British people, with an income of less than 60 per cent of the median household income. In 2011, according to the Office for National Statistics, 56 per cent of black males aged 16-24 in the UK were unemployed – more than double the proportion of white males in the same age group." (Farrington, et. al., 2013: s. 84).

I det ovenstående citat beskriver Farrington et al hvordan ideen om, at problemet er et klasseproblem fremfor et racemæssigt problem, er en ufuldkommen vurdering. Derudover tilføjer Farrington at disse barrierer, sammenlagt med journalistbranchens slørede rekrutteringspraksisser og tendenser til racistisk framing af minoriteter, er med til at styrke denne ulighed. Dette resulterer i, at det nationale mediebillede kan indeholde såkaldte racemæssige blindspots (Farrington et, al. 2013: s. 85). Disse blindspots medfører at særlige fremstillinger eller biasser kan indgå i den offentlige diskurs uden at blive udfordret (Farrington, et.al., 2013: 85).

3.2.2 Den racialiserede krop

Som nævnt i ovenstående afsnit gør medierne ifølge Farrington et al brug af måder at tage afstand fra eksplicit racisme og fremhæve de formodede fremskridt. Dette ses blandt andet med narrativer om, at der var tale om et socioøkonomisk problem frem for reel strukturel racisme (Farrington, et. al., 2013: s. 84). Dette kan dog fungere som et røgslør for mere subtile former for racisme i mediedækning af etniske minoriteter. Toni Bruce undersøger netop denne problemstilling i artiklen 'Marking the boundaries of the "normal" in televised sports: the play-by-play of race' (Bruce, 2004: 861). Bruce lægger ud med at udfordre formodningen om, at eksplicit racisme og koloniale forestillinger om den sorte krop ikke længere har plads i sportsdækningens verden. Bruce mener at disse tanker og forestillinger har fundet mere subtile måde at indgå i diskursen på (Bruce, 2004: 861). Hertil nævner Bruce at sportskommentatorer er med til at reproducere racialiserede tanker om atletisk overlegenhed hos sorte, det overlegne hvide intellekt og andre diskursive markører og mønstre, der gengiver gamle diskurser (Bruce, 2004: s. 861).

I denne artikel undersøger Bruce specifikt nordamerikanske sportskommentatorer og journalister. Han konkluderer at kommentatorerne i høj grad fremstiller hvide mandlige atleter som værende ledere og hårdtarbejdende. På den anden side fokuseres der i høj grad på den såkaldt naturgivne atletik hos de sorte atleter, uden bemærkning om formodet hårdt arbejde eller intellekt (Bruce, 2004: 861). Bruce argumenterer for, hvordan især mediedækningen af basketball er "heavily imbued with conventional racial stereotypes", og hvordan disse tydeligt trækker på koloniale tanker om den sorte fysik – tanker, som ifølge Bruce var grundlag for rationalet bag slaveriet og socialdarwinismens ide om en overlegen hvid race (Bruce, 2004: 861). Bruce forklarer hvordan sportskommentatorerne var bevidste om de forskellige stereotypiseringer der fremkom i mediedækningen og at de aktivt prøvede at modvirke dem. Dog viste det sig at kommentatorer i pressede øjeblikke typisk faldt tilbage i racialiserede beskrivelser af spillerne (Bruce, 2004: s. 874. Dette kommer til udtryk i følgende citat:

"However, it is clear that an implicit racial consciousness inflects the working environment. The following story suggests that racial ideologies or stereotypes are more likely to emerge when commentators are thrust into unfamiliar situations. (...)Who do you think is going to win?' The commentator looked at the five competitors and, without thinking, said: 'the black guy'. (...) when he saw four white athletes and one black athlete, he drew upon the 'white men can't jump' stereotype, which was further supported when the black player won." (Bruce, 2004: s.875).

Det er ikke kun i pressede situationer der kan forekomme implicitte stereotypiseringer eller andre race-mæssige beskrivelser af sorte atleter. Bruce henviser til sportskommentatorer som beskrev en spiller som en gazelle på baggrund højden på hans spring: "You always hear black guys described [as] the talented gazelle, that kind of stuff. You rarely hear black guys described as solid" (Bruce, 2004: s. 872). Dette virker nok umiddelbart som en farverig og kreativ beskrivelse af en spillers evne til at hoppe højt, og det kunne sagtens tænkes. Dog tager selv samme sammenligning en helt anden betydning i artiklen 'Constructing 'race/ethnicity' and nationality in Spanish media: a content analysis of international football coverage' af Carmen Longas Luque og Jacco van Sterkenburg (2022).

I denne artikel beskriver Luque og Sterkenburg hvordan en identisk sammenligning bliver brugt af en spansk sportsjournalist til at beskrive en afrikansk-spansk fodboldspiller (Luque & Sterkenburg, 2022: 1183). Her beskrives fodboldspilleren Ansu Fati som en hurtig gazelle og en 'sort mantero', som er en betegnelse for hovedsageligt afrikanske gadesælgere, som typisk jages af politiet (Luque & Sterkenburg, 2022: 1183). Så hvor sammenligningen i den ene artikel blev brugt som en farverig beskrivelse af en spillers evne til at hoppe højt, blev den i en anden sammenhæng brugt til at illustrere, hvordan Ansu Fatis gazellelignende fart enten kunne bruges på banen eller på flugt fra politiet. I artiklen 'Images of the Black Athlete: Intersection of Race, Sexuality, and Sport' beskæftiger Erica Childs sig primært med racialiseringen af den sorte krop - mere specifikt den sorte mands krop. Artiklen undersøger dette fænomen i et amerikansk perspektiv, og afdækker hvordan postkoloniale ideologier om sorte mennesker stadig huserer i mediedækningen af sorte mandlige atleter. Derudover trækker artiklen også tråde til hvordan fokus på den sorte mands fysik og seksualitet fluktuerer i forhold til den kontekst, hvori sorte bliver illustreret. Dette kommer blandt til udtryk i følgende:

"Images of the black male athlete dominate popular culture, just as black males dominate the majority of sport (...) box-office movies, illustrate their wide acceptance by both whites and blacks. It can be argued, though, that white America's fixation on the black male athlete is simply an extension of white America's history of obsession with the black body and black sexuality."

Childs argumenterer for hvordan den formodede hvide fysiske overlegenhed blev udfordret, da sorte atleter blev inkluderet i sport i USA. Der opstod et behov for at omforme narrativet om den sorte fysik til noget, der manglede intelligens. Dermed blev hvide atleter stadig placeret i en essentiel rolle i kraft af deres intellekt. På denne måde kunne man, ifølge Childs, stadig retfærdiggøre fastholdelsen af traditionelle ideologier om vigtigheden i den hvide kontrol af den sorte krop.

“Though when these beliefs of black physical inferiority became harder to justify as black athletes came to dominate sports, whites simply created explanations for the athletic superiority of blacks, while still maintaining the moral and intellectual inferiority of blacks”. (Childs, 1999: s. 20).

Selvom sorte mænd og atleter især dominerer i popkulturen og i sport, argumenterer Childs for, at dette ikke udviser det hvide USA's fiksering på den sorte krop og seksualitet (Childs, 1999: s. 20). Childs trækker historiske tråde som de førnævnte beskrivelser og narrativer om sorte mænd som dyriske og uden høj intelligens, samt nødvendigheden af at have hvid kontrol for at undgå kaos (Childs, 1999: s. 20). Sorte menneskers stigende eksponering i mediebilledet, popkultur og sport er ifølge Childs ikke udelukkende et udtryk for fremgang i samfundet og hvid accept:

”Even today, the acceptance of the black male athlete by white America does not signal that blacks are now fully accepted by whites, collectively speaking. Rather the black male athlete is a modern-day embodiment of the stereotypes of the black man as physical and primitive, only now this image is repackaged as a money-making commodity.” (Childs, 1999: s. 20).

Derimod er der i ovenstående citat tale om, at accepten baseres på en reframing af den sorte mand. Hvor den sorte mand før blev anskuet som farlig og primitiv, har han nu en kommodificerbar funktion for hvide magthavere i en moderne sportslig kontekst.

3.2.3 Lærredet er hvidt før det er andet

I dette afsnit vil jeg undersøge hvordan mine udvalgte artikler beskæftiger sig med konceptet 'hvidhed' og hvordan hvidhed historisk har været brugt som en statusmarkør, og stadig bruges som den ideelle norm, hvorfra alt vurderes. I artiklen 'The Social Construction of Whiteness in Shellcracker Haven, Florida' (1996) undersøger Jane Gibson konceptet hvidhed og søger mod at udfordre den traditionelle forståelse af konceptet. Artiklen er baseret på et etnografisk casestudie i en by i Florida. Undersøgelsen tager udgangspunkt i en befolkning af hvide amerikanere, som lever under fattigdomsgrænsen.

Artiklen diskuterer, hvordan hvidhed og det formodede privilegie for fattige hvide både har usynliggjort deres socioøkonomiske problemer, samt vedligeholdt ulige magtforhold i samfundet. Derudover fremstiller Gibson hvordan subjekterne i casestudiet samtidig gør brug af deres hvidhed og formodede overlegenhed til at adskille sig fra de sorte borgere, som lever i samme socioøkonomiske miljø. Denne afstandtagen har desuden et historisk ophav, i forbindelse med dannelsen af hvidheden i USA. Dette kommer blandt andet til udtryk i følgende:

“Identification of poor whites in the history of Shellcracker Haven occurs through their claim to membership in undifferentiated, privileged white society ("we are white") (...) and through poor whites' symbolic reclamation of their identification with privileged whites in racist assertions of monolithic white supremacy ("we are not 'the other']").” (Gibson, 1996: s. 384).

Artiklen viser hvordan sortthed blev brugt til at fratage diverse afrikanske slaver og efterfølgende sorte “borgere” deres nationale ophav, og illustrerer deres underdanige position til deres hvide modsætninger. Førhen var hvidhed ikke et koncept i den Amerikanske bevidsthed (Gibson, 1996: s. 384). Derimod var man mere tilknyttet det land man var migreret fra, eller den stat man tilhørte. Dog blev der i takt med slaveriets ophør brug for at tage yderligere afstand fra sorte ved at danne en fælles hvid identitet. Dette havde desuden til formål at fortsætte undertrykkelsen og fremme hvides overlegne position i samfundet over sorte (Gibson, 1996: s. 384).

”Representations of whites as singularly successful thus serves the interests of the privileged group because it hides the real social and economic disparity between privileged and poor whites and so obstructs identification with similarly situated minority members.” (Gibson, 1996: s. 387).

I ovenstående citat udtrykker Gibson hvordan subjekterne i casestudiet bruger deres hvidhed til at knytte sig og identificere sig med den hvide overklasse, men at denne identifikation ikke er gensidig. Gibson fremstiller, hvordan hvidheden bruges som en form for bufferzone, hvor raceulighed bruges som skjold eller røgslør for reelle samfundsøkonomiske problemstillinger.

Derudover forsøger Gibson i citatet at illustrere, hvordan hvidhed som koncept umiddelbart kan virke som fordelagtigt for de fattige hvide borgere i Shellcracker Haven – dog tilhører borgerne ikke den såkaldte privilegerede elite, og dermed er deres hvidhed nærmere skadende, da det usynliggør dem. Derudover påvirker ideen om race og raceulighed også muligheder for samfundsmæssige ændringer i de lokalsamfund hvor sorte og hvide lever i samme socioøkonomiske tilstande. Dette inkluderer alt fra job og generelle levevilkår til erfaringer med juridiske institutioner og politi. Hvidhed fungerer dermed, ifølge

Gibson, som en forhindring for at udfordre samfundsmæssige strukturer, som ikke agerer til fordel for lokalbefolkningen.

Bruce fremhæver i sin artikel hvordan hvidheden historisk er blevet benyttet som værende normen og den standard, som forskellighed måles ud fra. Dette kommer blandt andet til udtryk i følgende: "In the USA, whiteness is normalized as that which does not stand out, in contrast to blackness or other ethnicities (...)." (Bruce, 2004: s. 862). Bruce argumenterer for, hvordan hvidhed som normal især gør sig gældende i sportsdækning og dertilhørende diskurser. Her ser man i høj grad hvordan sortshed fremmedgøres (Bruce, 2004: s. 862). Bruce undersøger i denne kontekst hvordan sportskommentatorer valgte at udtale spilleres navne, og hvordan de reagerede når de dækkede spillere med navne, kommentatorerne vurderede som værende anderledes eller eksotiske (Bruce, 2004: s. 870). I artiklen fremstiller Bruce hvordan de interviewede sportskommentatorer typisk ville fremhæve sorte spilleres navne og til tider overdri- ver udtalelsen af stavelserne eller lydene i deres navne for at tydeliggøre deres formodede eksotiske træk (Bruce, 2004: s. 871). Dette ses i følgende citat: "One said: 'Unfortunately, it's just a function of our society that often black players kind of have different names', while the other suggested: 'Maybe there are more black athletes with unusual first names.'" (Bruce, 2004: s. 871). Derudover udtrykker Bruce hvordan praksissen i at understrege at spillernes navne er anderledes eller "have fun with the names" primært er rettet mod spillere, som tilhører etniske minoritetsgrupper i USA. Dette reproducerer fremmedgørelsen af minoriteterne, hvilket resulterer i hvide navne og hvidhed som normalen. Denne pointe ses i følgende citat: "The 'playful' use of first names becomes part of an 'Othering' process which emphasizes names that do not fit the normalized (white) culture – names that are carried more often by African American players." (Bruce, 2004: s. 874). Bruce argumenterer desuden for, hvordan fremmedgørelsen af de sorte atleter primært foregår ubevidst og i en form for 'common sense' perception af sorte atleter, hvilket danner grundlag for et behov for refleksion over hvordan bias kan optræde (Bruce, 2004: s.861).

I forbindelse med refleksion over bias inddrager flere af artiklerne et segment omkring deres eget forhold til emnet om race og racisme. Peeters og Sterkenburg italesætter deres egen hvidhed, idet de begge identificerer sig som hvide hollændere. De erkender, at de potentielt anskuer deres forskning ud fra "hvide" tankemønstre og forståelser, og forsøger at mitigere dette (Peeters & Sterkenburg, 2019: s. 200). I artiklen af Sterkenburg og Walder (2021) erkender de, at deres hvidhed betyder, at de ikke direkte mærke racialiseret diskrimination, hvilket fører til blindspots. Derudover italesætter Sterkenburg & Walder, at de potentielt kan tale ind i stereotypiseringer eller misse nuancer, eftersom de anskuer racialisering og

diskrimination ud fra et hvidt perspektiv (Sterkenburg & Walder, 2021: s.768). Artiklernes afsnit omhandlende forskerens egen position i feltet inspirerede mig til at inkludere et lignende afsnit i dette speciale. Det afklares yderligere i metodeafsnit under 'forskerpositionering'.

4.0 Videnskabsteori

4.1 Socialkonstruktivisme

I dette afsnit vil jeg redegøre for valget af det videnskabsteoretisk perspektiv i dette speciale og hvordan dette er relevant for at undersøge mit problemfelt. Jeg har valgt at placere mig indenfor socialkonstruktivismen. Grunden til dette er at jeg er interesseret i at undersøge, hvordan mediedækningen af Kenneth Zohore bærer præg af diskurser som bygger på racialiserede forestillinger om sorte atleter og deres fysik. Socialkonstruktivismen er relevant at inddrage eftersom den bygger på antagelsen om at viden om verden er forankret i en social kontekst (Collin, 2022: s. 458). Med dette menes at fænomener i samfundet og den betydning eller mening de bliver tillagt, er socialt konstrueret (Kukla, 2000: s. 17-18). Eftersom socialkonstruktivismens ontologiske afsæt er at viden er socialt konstrueret i samfundet, er det væsentligt at jeg som forsker anerkender de forforståelser jeg bringer ind i min forskning og analyse af teksterne (Juul & Pedersen, 2012: s. 188). Ifølge Juul og Pedersen har disse forforståelser en særlig betydning for, hvordan vi møder det felt vi vil undersøge. Disse forforståelser er formet af historiske og samfundsmæssige diskurser om, hvordan verden fungerer (Juul & Pedersen, 2021: s.188). Mine egne forforståelser og position i forhold til emnet vil blive nærmere redegjort og udlagt i mit metodeafsnit under 'forskerpositionering'. I socialkonstruktivistisk øjemed er viden summen af en bred vifte af sociale interaktioner og koncepter. Med dette menes at den viden og forestilling, man har om virkeligheden, er formet af sociale interaktioner i ens liv eller institutioner, som eksempelvis uddannelse, opdragelse og den generelle diskurs i samfundet man befinder sig i (Juul & Pedersen, 2012: s. 188). Hvis man vil bidrage med ny viden, er det væsentligt at man forholder sig kritisk til den eksisterende viden og sandhedsforståelsen tilknyttet denne (Juul & Pedersen, 2012: s. 187). I dette speciale tilstræber jeg mig dette ved at forholde mig kritisk til mit empiriske materiale, og de sandhedsforståelser og diskurser som forekommer. Ifølge Juul og Pedersen er det væsentligt at man søger mod at fremvise de forskellige praksisser som vi i samfundet gør brug af for at fremme disse forståelser af virkeligheden og verden, samt de konsekvenser de potentielt har på dele af samfundet og videnskaben generelt (Juul & Pedersen, 2012: s. 190). Dette søger jeg at efterleve gennem min brug af Norman Faircloughs tredimensionelle model som metodisk værktøj til at undersøge, hvordan ideologiske diskurser om den sorte krop reproducere og fungerer. Min brug af Faircloughs kritiske diskursteori samt tredimensionelle model er nærmere beskrevet i henholdsvis mit teori- og metodeafsnit.

5.0 Teori

5.1 Kritisk Diskursanalyse

Med afsæt i kritisk diskursanalyse vil jeg i dette speciale undersøge hvordan sproglige valg, metaforer og implicitte betydningsdannelser er med til at konstruere diskursive forskelle i repræsentationen af sorte og hvide fodboldspillere i Danmark. Norman Faircloughs udlægning af den kritiske diskursanalyse vil danne grundlaget for mit teoretiske og metodiske afsæt, da jeg med den tredimensionelle model kan observere forholdet mellem diskursiv praksis samt kulturelle udviklinger i sociale sammenhænge (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 72). Kritisk diskursanalyse søger mod at fremhæve de lingvistiske og diskursive dimensioner af sociale og kulturelle fænomener (Jørgensen & Phillips: s. 73). I den kritiske diskursanalyse er der også et fokus på sprogets rolle i sammenhæng med magt og betydningsdannelse i samfundet (Bryman, 2012: s. 528). Jeg vil bruge den kritiske diskursanalyses principper som linse til at analysere hvordan sprogbruget i min empiri trækker på elementer som racistiske diskurser og stereotypiseringer i artiklernes afdækning af fodboldspilleren Kenneth Zohore. Derudover vil jeg undersøge implikationerne af den diskurs og hvordan den er med til at konstruere den sociale realitet som diskursen skaber for racialiserede og stereotypiserede mennesker.

5.1.1 Norman Faircloughs kritiske diskursbegreb

Ved begrebet *diskursiv praksis* menes måden hvorpå tekster bliver produceret, afsendt, modtaget og tildelt betydning i samfundet (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 73). Intentionen bag Faircloughs diskursbegreb er at afdække hvordan den diskursive praksis og sproget er essentielt for at forme samfundet – både i en reproducerende sammenhæng, men også i en forandrende hensigt. Diskurs er dermed en praksis som ikke beskriver verden, men også tildeler den betydning (Fairclough, 2008: s. 18-19). Fairclough beskriver, hvordan diskurs berører tre områder. Først hvordan diskurs bidrager til at skabe *sociale identiteter*, eller typer af *selv* (Fairclough, 2008: s. 18). Dette kunne eksempelvis være måden man i samfundet opfatter sorte atleter som værende naturligt fysiske og hvide atleter som strategiske. Dernæst beskriver Fairclough hvordan diskurs berører sociale relationer imellem mennesker (Fairclough, 2008: s. 18). Det kunne eksempelvis manifestere sig i at man behandler eller beskriver sorte atleter anderledes end hvide. Sidstnævnte er hvordan diskurs bidrager til at konstruere videns- og betydningssystemer (Fairclough, 2008: s. 18). Dette kunne eksempelvis være det rationale man baserer forskelsbehandlingen på, som forskel på intellekt eller fysik. Diskurs er dermed ifølge Fairclough en måde hvorpå mennesker forstår sig selv, interagerer med

hinanden og forstår og repræsenterer verden på (Fairclough, 2008: s. 18). Diskurs manifesterer sig i samfundet i form af sproglige elementer. Disse elementer indgår i et dialektisk forhold med sociale praksisser (Fairclough 2008: s. 18). Ved dette menes at diskurs gensidigt påvirker samt påvirkes af sociale praksisser i samfundet. Denne kombination er dermed konstitutionen af den sociale verden (Fairclough, 2008: s. 19-20). Faircloughs kritiske diskursanalyse har dermed til formål at sammenkoble lingvistisk tekstanalyse af diskurser med sociale og politiske kontekster (Fairclough, 2008: s. 15). Det er netop den kritiske diskursanalyses fokus på sprogets magt i samfundet, og hvordan sproget bruges til at skabe en ide om verden, der skiller den kritiske diskursanalyse fra andre tilgange (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 78-79).

5.1.2 Ideologi og hegemoni

For at forstå hvordan diskurs fungerer som en social praksis, placerer Fairclough diskurs i en magtforståelse (Fairclough, 2008: s. 45). Diskursiv magt og magtkampe i samfundet spiller en væsentlig rolle indenfor den kritiske diskursanalyse. Fairclough definerer magt som *hegemoni*, og den skiftende fordeling af magten kaldes hegemoniske kampe (Fairclough, 2008: s. 45). Begrebet *ideologi* beskrives af Fairclough som værende betydningskonstruktioner af virkeligheden. Den virkelige verden inkluderer ifølge Fairclough den fysiske verden, sociale relationer og identiteter (Fairclough, 2008: s. 46). Ideologier indlejrer sig i diskursive praksisser, hvor de indgår i produktionen, reproduktionen eller transformationen af dominansrelationer i samfundet (Fairclough, 2008: s. 46). Ideologien opererer i betydningsdannelser i hverdagen og i sociale sammenhænge, hvor den har et særligt formål (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 86-87). Fairclough beskriver at de mål ideologien har, er at indlejre sig i diskursive praksisser på sådan vis at den bliver naturaliseret eller en form for 'common sense' (Fairclough, 2008: s. 47). Med dette menes at ideologierne, som findes i diskursive praksisser, manifesterer sig som værende helt normal viden. Givet ideologiens naturalisering er folk ifølge Fairclough ikke nødvendigvis opmærksomme på deres egen praksis. Det kan være svært at anskue hvordan deres normale praksis kan være ideologisk funderet, når det anses som helt normalt eller almen viden (Fairclough, 2008: s. 50). Selvom subjekter ubevidst kan være underlagt ideologierne i deres praksis, argumenterer Fairclough for at subjektet stadig er fritstillet og kan agere selvstændigt i deres praksis. Dette giver plads til at udfordre ideologiens magtposition (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 87). Som førnævnt spiller hegemoni en væsentlig rolle i den kritiske diskursanalyse. Fairclough beskriver hegemoni som værende lederskab og dominans indenfor væsentlige sektioner og funktioner i samfundet. Dette inkluderer blandt andet politiske, økonomiske, kulturelle og ideologiske elementer af samfundet (Fairclough, 2008: s. 52). Hegemoni er ifølge Fairclough en magt som bedst benyttes, når den fungerer i samspil med andre magtfulde klasser i samfundet (Fairclough, 2008: s. 52).

Eftersom hegemoni fungerer i alliancer, betyder det at den aldrig er i permanent besiddelse i én specifik position (Fairclough, 2008: s. 52). Derimod er det essentielt for hegemoni ikke bare at dominere understående klasser, men konstant at forhandle, integrere samt skabe alliancer med klasserne der undertrykkes, for at de samtykker (Fairclough, 2008: s. 52). Givet hegemonis dynamiske tilstand, er den hele tiden genstand for såkaldte hegemoniske kampe i alle dele af samfundet som eksempelvis uddannelse, familier og politik (Fairclough, 2008: s. 52). Disse kampe foregår mellem klasserne med det formål at enten stabilisere eller destabilisere magtrelationerne og alliancerne (Fairclough, 2008: s. 52). Hegemoni og diskurs er tæt forbundet idet de begge beskriver noget fastbundet eller etableret (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 61). Når man anskuer hegemoni i en diskursiv kontekst, vil man definere hegemoniske kampe som værende kampen om meningsdannelse eller kampen om magten til at definere objektivitet (Jørgensen & Phillips: 1999: s. 61). Diskursive kampe foregår systematisk for at sikre deres succes. Dekonstruktion er helt essentielt for at en diskursorden kan undergrave den forhenværende diskurs ved at omfortolke eller opløse dens elementer. Derefter forekommer der en forandring i magtrelationen mellem diskursordenerne (Fairclough, 2008: s. 53). Diskursorden skal ifølge Fairclough forstås som værende det diskursive aspekt af helheden som udgør et hegemoni (Fairclough, 2008: s. 53). En diskursorden er ikke et system rent strukturalistisk, men derimod skal det forstås som den samlede ramme der indeholder diskurser, genrer og regler indenfor et bestemt felt eller institution (Jørgen & Phillips, 1999: s. 83). En diskursorden dækker dermed over normerne for hvad, hvem og hvordan noget kan siges i en bestemt sammenhæng (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 83). Et eksempel på dette kan være sport eller journalistik, som indebærer særlige genrer og regler indenfor de to områder. Fairclough beskriver at diskursordener ikke står for sig selv, men står også overfor en dekonstruktion og omfortolkning som resultat af hegemoniske kampe (Fairclough, 2008: s. 53).

5.2 Repræsentation og stereotypisering

Jeg har valgt at inddrage Stuart Hall og begreberne *Repræsentation* og *Stereotypisering* til at undersøge hvordan racialisering af sorte atleter forekommer og hvad der danner grundlag for det. Før vi kigger på individerne, er det væsentligt at anskue den arena de bevæger sig i. Her præsenterer Hall kulturen, som værende arenaen (Hall, 1997: s. 215). Kulturen er konstitueret af de individer som deltager og bevæger sig i den. Tilhørende medbringer disse individer særlige normer, og praksisser som ender med at definere kulturen (Hall, 1997: s. 215). Det er ifølge Hall helt essentielt at kulturens medlemmer deler samme verdenssyn og værdier. Grunden til dette er at kulturen som helhed er forankret i den fælles bevidsthed og enighed om betydning (Hall, 1997: s. 216). Sproget spiller ifølge Hall en vigtig rolle for at kulturen kan eksekveres og praktiseres. Sproget giver mulighed for at danne fælles meninger og betydninger om den verden de lever i. Disse fælles betydninger og meninger går dermed hen og bliver til forforståelser (Hall, 1997: s. 224). Sproget er dermed også betydningsdannende for opfattelsen og repræsentationen af fænomener og mennesker. Det kan have særlige implikationer (Hall, 1997: s. 225). Blandt disse implikationer finder man blandt andet stereotypisering.

Hall beskriver stereotypisering som praksissen hvor man reducerer et individ til simple deskriptive kendetegn (Hall, 2013: s. 247). Stereotypisering går dermed ud på at man definerer eller kategoriserer personer ud fra eksempelvis køn, alder, race og seksualitet (Hall, 1997: s. 247). Dog er det primære fokus indenfor stereotypisering at fremhæve eller påpege de særligt negative aspekter af grupper. Dermed forekommer der en reducere af alsidigheden af individerne indenfor gruppen til kun at indeholde de begrænsede karakteristika (Hall, 1997: s. 248). Hall beskriver hvordan stereotypisering ligesom førnævnt reducerer individer til bestemte kendetegn. Dog fremhæver Hall desuden at stereotypisering også til formål at rationalisere forskellighed (Hall, 1997: s. 247). Dette definerer Hall som værende den splittende praksis ved stereotypisering. Stereotypisering har til formål at opdele modsætninger fra hinanden for at sikre orden. Det normale skal adskilles fra det unormale og det acceptable fra det uacceptable (Hall, 1997: s. 247-248). Hall argumenterer for at stereotypisering hyppigt foregår i samfund, hvor der er en markant ulige magtfordeling (Hall, 1997: s. 248). Her udøver den hegemoniske gruppe deres magt på den marginaliserede gruppe. Det kan have særlige materielle implikationer for stereotypiserede minoritetsgrupper, som formuleret i følgende citat: "For example, Black individuals perceived to be more prototypically Black may receive more intense criminal-sentencing decisions (...) or be perceived as less in pain than White individuals with the same pain expression" (Nelson, 2024: s. 12). Her beskrives hvordan den ideologiske forestilling om sorte mennesker resulterer i materielle konsekvenser som strengere straffe i retssager eller formodet fysiologisk forskel, såsom smertetærskel.

I sammenhæng med Halls repræsentationsteori er det også relevant at anskue hegemoni i et etnocentrisk perspektiv. Her beskriver Hall hvordan etnocentrisme er en praksis hvori en person, kultur eller samfund bruger sine egne normer og ideologier som målestok til at anskue og vurdere andre grupper (Hall, 1997: s. 248). Der dannes dermed et binært perspektiv af mennesker, som kan anskues i et 'os og dem', som yderligere forstærker spaltning af grupper og styrker hegemoni hos den dominerende gruppe (Bizumic, 2019: s. 25). Som førnævnt i hegemoniafsnittet under kritisk diskursanalyse, er disse magtkampe flydende og søger mod at oprette en form for normalitet og betydning af verden. Ifølge Hall er sproget og stereotypisering en måde hvorpå den magthavende gruppe kan udøve deres magt og fremme deres betydningsdannelse. Sprog og stereotypisering er nemlig væsentlige for at reproducere ideologien blandt den dominerende gruppens medlemmer (Hall, 1997: s. 249).

5.3 Edward Said og orientalisme

Edward Said og hans teori om *orientalisme* er særligt relevant at inddrage, eftersom den beskæftiger sig med Occidenten/Vestens placering og forståelse af sig selv overfor Orienten/Østen (Said, 2021: s. 70). Med dette forstås der at Vesten placerede sig i en ideologisk overlegen position over for Orienten rent moralsk og teknologisk. Ifølge Said illustrerede Vesten Orienten som et uciviliseret og uudviklet samfund, som led under dets mangel af særligt Vestlige ideologier og praksisser (Said, 2021: s. 73). Said udtrykker vigtigheden i at man reflekterer over begrebet orientalisme og de tilhørende diskursive praksisser vedrørende begrebet (Said, 2021: s. 69-70). Hvis ikke man gør det, forklarer Said at man ikke kan forstå de politiske, sociologiske og økonomiske måder hvorpå Vesten har kontrolleret ideen om Orienten. (Said, 2021: s. 70). Orientalisme som begreb er dermed i sig selv et udtryk for en social konstrueret ide, og ikke et reelt fænomen. Orientalisme er ifølge Said en nøjagtig binær fordeling af verden i form af et Øst/Orient og Vest/Occidenten. To ulige halvdele, hvis samfund og kulturer ikke er ligeværdige (Said, 2004: 870). Said udtrykker at orientalisme nærmere skal anses som et begreb til at undersøge hvordan Vesten har positioneret og forstået sig selv politisk, moralsk, teknologisk og socialt som modsætning til Østen og udøvet sin magt (Said, 2021: s. 78).

6.0 Metode

I dette afsnit vil jeg først og fremmest i fortsættelse af mit teoriafsnit, præsentere Faircloughs (2008) tredimensionelle model. Modellen danner grundlag for min metodiske fremgang til at analysere datasættet fra min empiri. Derefter præsenteres min metodiske tilgang til specialet, hvor jeg uddyber min egen positionering som forsker, og hvilken betydning dette har haft for analysen og fortolkningen af min empiri. Derefter præsenteres min empiri og søgestrategien, der danner grundlag for min udvælgelse af empiri. Derudover påpeges der hvilke inklusions- eller eksklusionskriterier jeg har benyttet mig af i udvælgelsen af artiklerne. Afslutningsvis redegør jeg for kvalitetskriterier indenfor kvalitativ forskning og hvordan jeg har anvendt dem i specialet.

6.1 Tredimensionelle Model

6.1.1 Første dimension: Tekstanalyse

I den første dimension af modellen har man fokus på at analysere tegnene i teksten. Tegnene udgøres af ord eller længere tekstsekvenser som har en mening og form (Fairclough, 2008: s. 30). Tekstanalysen hjælper med at aflæse diskursive processer lingvistisk i tekster (Jørgensen & Phillips, 2008: s. 78). Ifølge Fairclough kan tekstanalysen inddeles i følgende fire overskrifter: *Ordvalg/Vokabular*, *Grammatik*, *Kohæsion* og *Tekststruktur*. Ordvalg omhandler individuelle ord. Grammatik beskæftiger sig med ordenes sammensætning til sætninger og ledsætninger. Kohæsion omhandler hvordan sætninger og ledsætninger bliver forbundet. Og afslutningsvis ser tekststruktur på, hvordan overordnede organiserende egenskaber ved teksten kommer til udtryk (Fairclough, 2008: s. 31-32). Jeg vil i dette speciale benytte den tekstanalytiske dimension til at undersøge de metaforer og beskrivelser af fodboldspillernes fysik og intellekt, som kommer til udtryk i empirien.

6.1.2 Anden dimension: Diskursiv praksis

Ifølge Fairclough er den diskursive praksis en indikator for tekstens *produktionsprocesser*, distribueringen af teksten og hvordan den konsumeres eller modtages. Essensen af disse processer varierer på baggrund af hvilke typer diskurser der er tale om (Fairclough, 2008: s. 35). Processerne er nemlig konstitueret af sociale faktorer og hvilken kontekst de findes i (Fairclough, 2008: s. 35). Indenfor denne dimension er det også relevant at undersøge, hvordan skabere af tekster, samt tekstens modtagere, gør brug af tidligere diskurser

og genrer for at producere eller konsumere og fortolke nye tekster. Her bliver det relevant at introducere begreberne *intertekstualitet*, *interdiskursivitet*, *kohærens* samt *udsagnskraft* (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 84). Intertekstualitet og interdiskursivitet dækker over måden hvorpå tekster og diskurser trækker på forhenværende tekster og diskurser (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 84). Med dette understøtter Fairclough at man ikke begynder forfra. Det er nemlig ifølge Fairclough umuligt at undgå at bruge ord, som ingen har brugt før (Jørgensen & Phillips: 1999: s. 84). Dermed trækker kommunikative begivenheder altså på forhenværende kommunikative begivenheder i såkaldte tekstkæder (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 84). Dog skal det pointeres at Fairclough også forstår intertekstualitet og interdiskursivitet i et dialektisk perspektiv. Med dette menes at teksterne trækker på historisk indvirkning, men at der også forekommer en historisk indvirkning fra teksten, hvis den forsøger at trække på diskursen på en ny måde (Jørgensen & Phillip, 1999: 84-85). Dog er forandringen særligt kompliceret, idet at den er begrænset af den eksisterende diskurs' hegemoni. De kommunikative begivenheder som min empiri består af, vil jeg analysere ved at undersøge de lingvistiske træk. Her menes eksempelvis hvordan spillerne beskrives i empirien og de ordvalg der gøres brug af. Jeg undersøger hvordan intertekstualiteten kommer til udtryk, i det at jeg fokuserer på hvordan beskrivelserne af spillerne går igen på tværs af artiklerne igennem årene. Dette gør at jeg kan analysere hvordan tekstelementerne reproduceres og genbruges. Jeg bruger begrebet 'interdiskursivitet' til at anskue, hvordan empirien trækker på forhenværende og eksisterende diskurser i samfundet, og hvordan interdiskursiviteten er med til at opretholde eller udfordre hegemoniske dominansrelationer.

6.1.3 Tredje dimension: Social praksis

Formålet med at undersøge den sociale praksis er at kontekstualisere tekstanalysen og den diskursive praksis i samfundsmæssige kontekster (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 98). Her afdækkes også hvilke diskursordener teksterne og de diskursive praksisser er en del af. Man anvender den sociale praksis til at undersøge den kommunikative begivenhed og dens tilhørende diskurs og hvordan den bidrager til nye strukturer eller opretholder en diskursiv status quo (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 98). Derudover er den sociale praksis essentiel for at afdække de konsekvenser eller den indflydelse, som den diskursive praksis kan have rent socialt, politisk eller ideologisk på samfundet (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 98). Samtidigt vurderer man hvorvidt diskursordenen og tilhørende sprogbrug i den diskursive praksis er med til forstærke, kamuflere eller forandre magtrelationerne i samfundet (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 98). Social praksis er relevant for at undersøge den diskursive praksis omkring sorte mennesker, og hvilke implikationer denne har i samfundet, samt i hvilken grad min empiri reproducerer eller kamufler den ideologiske hegemoni omkring race.

6.2 Forskerpositionering

I følgende afsnit vil jeg uddybe min forskerpositionering, og hvordan min personlige tilknytning til emnet præsenterer en særlig betydning for min tilgang, analytiske perspektiver samt forforståelse omkring emnet. Denne form for positionel refleksion er inspireret af socialkonstruktivismen, hvor forskeren ikke anskues som neutral observatør, men som aktivt placeret i den sociale virkelighed der analyseres (Juul & Pedersen, 2012: s. 221). Ifølge Juul og Pedersen er refleksion her et nøglebegreb indenfor den socialkonstruktivistiske analyseproces (Juul & Pedersen, 2012: s. 222). Der anerkendes, at al viden er situeret, og at forskningsarbejdet altid foregår i et krydsfelt mellem personlig position, teoretiske valg og samfundsmæssige magtforhold. Flere af artiklerne fra mit litteraturreview har inkluderet et afsnit hvor der reflekteres over deres forskerposition, samt hvordan etnicitet spiller en rolle for deres forforståelse indenfor emnet. Peeters og Sterkenburg (2019) omtaler blandt andet deres egen hvidhed, idet der skrives at de er to hvide hollandske mænd. De beskriver hvordan de må erkende, at de anskuer racialiserede beskrivelser af sorte fodboldspillere fra "hvide" tankemønstre og forståelser (Peeters & Sterkenburg, 2019: s. 200).

I forbindelse med dette speciale har jeg vurderet det væsentligt at inddrage et afsnit om min position som forsker. Jeg inddrager dette afsnit da det har betydning for både tilgangen til emnet og de analytiske perspektiver, som jeg præsenterer. Jeg er en sort mand, som er danskfødt med afrikansk afstamning og har blandt andet spillet fodbold i en lang årrække. Dette placerer mig i en særlig relation til det forskningsfelt, som omhandler racisme i mediedækningen af sorte atleter i Danmark med et empirisk afsæt i artikler vedrørende sorte fodboldspillere. Min position indebærer, at jeg som forsker ikke blot analyserer diskurser om racialisering af kroppen og stereotypisering fra et 'outsider' perspektiv. Derimod er jeg også selv indlejret og bevæger mig i de sociale og historiske strukturer, som jeg undersøger i specialet. Eksempelvis oplevede jeg til et atletikstævne på gymnasiet, at mine præstationer indenfor spydkast blev attribueret til mit afrikanske ophav. Eleven som ytrede dette, rationaliserede hans udtalelse ved at 'alle ved' at afrikanere naturligt er gode til at kaste med spyd. Min egen erfaring og oplevelser som en racialiseret person i det danske samfund, ser jeg som givende i forhold til at illustrere andre mere subtile måder, hvorpå racisme kan manifestere sig. Dette kan være alt lige fra dagligt sprogbrug, institutionelle praksisser og i den offentlige diskurs. Mine erfaringer skaber en analytisk opmærksomhed, som kan bidrage til en nuanceret forståelse af de diskursive praksisser, og ideologier som kommer til udtryk i min empiri og samfundet overordnet set.

6.3 Empiri og søgestrategi

6.3.1 Præsentation af empiri

Jeg gør i dette speciale brug af en kvalitativ metode til at analysere, hvordan forskellige danske medier italesætter og beskriver den henholdsvis sorte mandlige fodboldspiller Kenneth Zohore og den hvide fodboldspiller Andreas Cornelius. Analysen vil dog primært fokusere på Zohore og hvordan sproglige valg og beskrivelser bidrager til en racialisering af hans sociale identitet. Med dette menes et fokus på hans fysik og formodede naturlige egenskaber. Cornelius er ikke intenderet som hovedcase, men anvendes nærmere som en metodisk referenceramme, der tydeliggør en diskursiv betoning af race i dækningen af Kenneth Zohore. Zohore og Cornelius er specifikt udvalgt som cases eftersom de opfyldte en række lighedsmarkører. Begge spillere har rollen som angriber, de har begge været på landsholdet, spillet i samme klub og i udlandet. Derudover har begge spillere været heftigt dækket af de samme medier i hele deres karriere. Derudover er de begge eksempler på fodboldspillere, hvis fysik har en særlig fremtoning. Zohore og Cornelius er henholdsvis omtrent 189cm, 90+ kg og 193cm og 91kg (Eurosport, n.d.). De spiller begge som angribere, hvilket er en position hvor fysik spiller en stor rolle, da de skal forbi modsatte holds forsvar for at score mål. På trods af de mange ligheder, er der en væsentlig faktor, som har gjort dem særligt relevante for min undersøgelse af sportsjournalistikens racialisering af sorte atleter – nemlig forskellen i etnicitet. Kenneth Zohore er sort, danskfødt og med afrikansk afstamning fra Elfenbenskysten og Andreas Cornelius er hvid og danskfødt. Det er netop disse lighedsfaktorer som også bidrager til at fremvise, hvordan Zohore i højere grad bliver genstand for racialiserede beskrivelser, selvom begge spillere deler mange af de samme kvaliteter som fodboldspillere.

6.3.2 Dataindsamling

Jeg lokaliserede artiklerne gennem en systematisk søgning i databasen Infomedia, som giver adgang til et bredt udvalg af danske aviser, artikler og andre tekster. Søgningen blev udført separat for hver af de to spillere ved hjælp af kombinerede søgetermer, der inkluderede spillernavn og nøgleord relateret til præstationer indenfor fodbold. Søgstrengen hvor disse nøgleord indgår er fremvist nedenfor i model 2.

The image shows two screenshots of the MEDIEARKIV search interface. The top screenshot shows a search for 'Kenneth Zohore' with filters for 'Fysik', 'Mål', and 'Kamp'. The bottom screenshot shows a search for 'Andreas Cornelius' with the same filters. Both searches are set to 'Alle ord' (All words) and 'Hele artiklen' (Full article). The interface includes a search bar, filter buttons, and a 'Søg' (Search) button.

Model 2.

Ifølge Bryman styrker en systematisk dataindsamling reproducerbarhed (Bryman, 2012: s. 289). I henhold til min undersøgelse er det dog mere i forbindelse med at styrke transparensen vedrørende min dataindsamling. For at sikre, at de udvalgte spillere har en central rolle i artiklen, satte jeg følgende kriterier: 1. Spilleren skulle have scoret i den omtalte kamp, nævnes minimum to gange i teksten (eller i overskrift/underrubrik), og der skulle forekomme en vurdering eller beskrivelse af præstationen eller spillerens personlighed. 2. Artikler uden sportslig kontekst, som interviews uden kamp- eller fodboldreference, blev ekskluderet. Som førnævnt består min empiri af sammenlagt 31 artikler, hvor 16 af artiklerne omhandler Zohore og 15 af artiklerne fokuserer på Cornelius. Artiklerne er udgivet i perioden 2010 til 2023 i en række lokale og landsdækkende medier. Udvalget af det empiriske materiale er baseret på at skabe en bred vifte af medietyper med tilhørende karakteristika.

Her mener jeg blandt andet de strukturelle, politiske samt journalistiske forskelle der kan tilhøre tabloid blade, landsdækkende mediehuse og lokalaviser. Artikler fra følgende medier blev udvalgt: Politiken, Jyllands-Posten, Ekstra Bladet, BT, Tipsbladet, Fyns Amts Avis, Århus Stiftstidende, DR Sporten. Derudover består empirien af artikeltyper som kamppreferater, interviews med spillerne og trænere, og kommentarer fra tilskuere/fans. Jeg har systematisk udvalgt artikler hvor der eksplicit eller implicit bliver påtalt spillernes personlighed, intelligens, fysik og præstationer.

6.3.3 Kvalitetskriterier

Kvaliteten ved forskning bliver ifølge Bryman typisk vurderet på kriterierne *reliability* og *validity* (Bryman, 2012: s. 166). Disse kriterier er typisk anskuet i et kvantitativt forskningsperspektiv, hvor især generaliserbarhed og reproducerbarhed er en essentiel faktor (Bryman, 2012: s. 181). Dette er dog ikke særligt applikerbart i et kvalitativt forskningsperspektiv, eftersom interessen ikke nødvendigvis er centreret omkring generaliserbarhed eller reproducerbarhed (Bryman, 2012: 389). Særligt for kvalitativ forskning vil man gerne undersøge kontekstuelle forhold. Med dette menes at forskeren og undersøgelsens interesse typisk rettes mod at fremhæve begrundelser, erfaringer og oplevelser af bestemte fænomener (Brinkmann & Tanggaard, 2020: s. 660). Ifølge Brinkmann og Tanggaard skal man nærmere anse kvalitetskriterier som en række kriterier som har til formål at styrke målet og ambitionerne ved ens forskning (Brinkmann & Tanggaard, 2020: s. 659). I forbindelse med at fremsætte kvalitetskriterierne for min undersøgelse, vil jeg tage udgangspunkt i følgende kvalitetskriterier: *bekræftbarhed*, *troværdighed* samt *overførbarhed* (Thagaard, 2004: s. 22-23).

Bekræftbarhed dækker over forskerens evaluering af sine analyser og fortolkninger (Thagaard, 2004: s. 176). Det er særligt væsentligt at forskeren forholder sig kritisk og reflekteret over sin positionering og forhold til det undersøgte emne (Thagaard, 2004: s. 176). For at efterleve dette kvalitetskriterie, har jeg inkluderet et forskerpositioneringsafsnit, hvor jeg beskriver mit eget forhold til mit problemfelt. Derudover redegør jeg for socialkonstruktivismen og hvordan den fungerer som mit videnskabsteoretiske afsæt. I forbindelse med troværdighedskriteriet er det vigtigt at forskeren fremviser at forskningen er afviklet på troværdig vis. Dette kan eksempelvis være ved at redegøre for indsamlingen af data og strategien for at undersøge denne data (Thagaard, 2004: s. 176). Dette har jeg gjort ved at redegøre for min litteratursøgning, dataindsamling samt hvordan jeg vil analysere mit empiriske materiale gennem Faircloughs tre-dimensionelle model. Overførbarhed indebærer hvordan undersøgelsens resultater eller konklusion kan bruges eller være relevant for anden forskning (Thagaard, 2004: s. 177). Jeg har gjort brug af eksisterende

litteratur, som jeg har redegjort for og analyseret i mit litteraturreview for at forstå mit problemfelt. Dermed intenderer jeg at min undersøgelse af emnet kan tilføre ny viden på området om racialiseret diskurs i sportsjournalistik.

6.3.4 Kodning

De udvalgte artikler blev systematisk kodet i et skema med følgende variabler: medie, dato, citater og hvem udtalelsen er fra (Bilag 1). Kodning er ifølge Kvale og Brinkmann et behjælpeligt værktøj til at give fuldstændige og grundige beskrivelser af det undersøgte materiale, eftersom dataeksemplerne sammenlignes med formålet om at lokalisere forskelligheder og ligheder (Kvale & Brinkmann, 2015: s. 262). Som førnævnt er analysen bygget på en kritisk diskursanalytisk tilgang inspireret af Faircloughs (2008) tredimensionelle model, med fokus på både tekstniveau, diskursiv praksis og social praksis. Sidstnævnte dimension af modellen vil især benyttes til at afdække mediernes repræsentation af race og identificere mønstre og forskelle i den måde, hvorpå de to spillere fremstilles i dansk sportsjournalistik, med særlig opmærksomhed på eventuelle implicite eller eksplicite racialiserede beskrivelser og narrativer.

7.0 Analyse

I følgende afsnit vil jeg analysere udtalelser og uddrag fra min empiri som findes i mit kodeskema (Bilag 1). Jeg analyserer uddragene fra artiklerne metodisk ud fra den tredimensionelle model, hvor jeg vil fremvise hvordan mediedækningen af Zohore i højere grad er defineret af racialiserede beskrivelser og stereotypiseringer, for at afdække hans sportslige præsentationer. Denne racialiserede dækning vil blive holdt op i kontrast mod fodboldspilleren Cornelius, for at vise hvordan artiklerne enten reproducerer eller konstruerer en diskursorden hvori racialisering og stereotypisering spiller en væsentlig rolle i deres praksis i dækning af sorte atleter. Analysen tager som førnævnt udgangspunkt i den tredimensionelle model. Analysen blive inddelt i fire analysedele, *Kroppen som ressource*, *Disciplin og moral*, *Sammenligning med dyr og objekter* samt *Racens rolle for subjektets forståelse*. I tekstanalysen vil jeg beskæftige mig med det tekstuelle niveau og sproglige element i artiklerne. Her vil jeg undersøge de sproglige elementer, som eksempelvis metaforer og stereotyper. Dernæst vil jeg undersøge den diskursive praksis. Her undersøger jeg produktionskonteksten og konsumeringen af artiklerne, og hvordan disse trækker på særlige diskurser og praksisser indenfor genren. Slutteligt analyserer jeg den sociale praksis for at undersøge hvordan sportsjournalistiske diskurser i mit empiriske materiale er med til at opretholde eller producere en ideologi og diskurs, hvor sorte atleters præstationer i højere grad forbindes med deres krop end deres intellekt. Det er vigtigt at påpege, at de tre dimensioner er flydende forbundet og dialektisk knyttet. Derfor vil jeg også veksle mellem dem i min analytiske bearbejdelse af empirien.

7.1 Kroppen som ressource

I dette afsnit vil jeg fokusere på et gennemgående tema på tværs af empirien; et fokus på Zohores fysiske fremtoning og hvordan denne kommodificeres. I en væsentlig del af artiklerne relateret til Kenneth Zohore er hans fysik et centralt punkt i artiklen og beskrivelserne af hans præstationer. Her bliver Zohore blandt andet beskrevet som en kraftfuld angriber med en uhåndterbar fysik. Det kommer blandt andet til udtryk i en artikel fra Politiken, hvor han beskrives således: ”Bevares, det var da også et rigtig flot mål, da angriberklippen Kenneth Zohore med voldsom fysik holdt den kommende FC København-spiller Michael Lüftner på afstand (...)” (Politiken, 26. juni 2017). Her gøres Zohores krop og dertil unormale fysik til omdrejningspunktet frem for hans taktiske kvaliteter. Et eksempel på lignende beskrivelser finder man i et uddrag fra en artikel i Tipsbladet, hvor der udtales: ”Og alligevel scorede han tre gange på grund af sin fysik.” (Tipsbladet, 29. oktober 2010). I dette citat attribueres Zohores præstation udelukkende hans fysik, uden at nævne hvilke taktiske beslutninger eller observationer han har gjort sig i kampen for

at positionere sig til at score tre mål. Det kommer blandt andet til udtryk i brugen af modaliteter som 'bevares' og 'alligevel', som medvirker til at minimere Zohores præstation, og yderligere fremhæve hvordan hans fysik er essentiel for hans evner. Flere gange bliver der også brugt metaforer for at belyse abnormaliteten i Zohores fysiske kunnen og fremtoning.

Senere i samme artikel forekommer følgende udtalelse: "Han har fysikken med sig i gave, han er hurtig, han har et godt skud (...)" (Tipsbladet, 29. oktober 2010). Her bliver ordet 'gave' brugt som en metafor for hans naturgivne fysik. Det kan umiddelbart virke som en positiv beskrivelse, eftersom ordet gave typisk konnoterer til noget positivt. Man får en julegave eller en fødselsdagsgave. Men i en grundigere læsning vil man opdage, at Zohore og hans egen agens i forhold til at kultivere hans fysik bliver minimeret. I ordet 'gave' tillægges der implicit en usynlig 'giver' af gaven. Dermed er Zohores fysik ikke noget han selv har dyrket gennem mange års hård træning og dedikation, men derimod noget som er foræret til ham lige fra fødslen. Hvis man anskuer udtalelsen i sammenhæng med Andreas Cornelius, ser man også et fokus på Cornelius' fysik som eksempelvis følgende citat: " (...) Og så er han med sin fysik i stand til at ryste de fleste modstandere af sig og hugge til med sit stærke venstreben." (Århus Stiftstidende, 5. juni 2022). Her omtales og pointeres Cornelius' fysik som Zohores. Dog bliver der senere i artiklen beskrevet hvordan Cornelius selv former hans fysik og dermed tildeler ham en agens i forhold til hans fysik, som man ikke ser i dækningen af Zohore. Dette kommer blandt andet til udtryk i følgende: "Andreas Cornelius bruger i stedet for mere tid i styrkerummet end på udmarvende eksplosive løb på træningsbanen." (Århus Stiftstidende, 5. juni 2022). Der sker dermed en rationalisering af hvorfor Cornelius' fysik skiller sig ud i hans spillestil.

I artiklen 'An Exercise in Subtleties and the Transmission of Racism: An Analysis of "Sports Illustrated" Covers (2007), diskuterer Primm et al historiske begivenheder som slaveriet og de ideologiske forståelser om den sorte krop der dannede slaveriets grundlag. Disse forestillinger bruges som rationale til at beskrive den sorte krops egenskaber i nutiden (Primm et. al., 2007: s. 243). Ideer om fysiologiske kvaliteter som længere arme, ben og større muskler bliver brugt som rationale for den sorte krops fysiske fordel indenfor sport (Childs, 1999: s. 29). Dette kommer blandt til udtryk i empirien ved følgende udtalelser: " (...) For hans medfødte fysik betød jo, at der var nogle ting, han ikke havde behøvet at arbejde så meget med tidligere." (Tipsbladet, 29. oktober 2010). I citatet fremhæves hvordan Zohores medfødte fysik betyder at han har haft et forspring i hans udvikling indenfor fodbold. Derudover kamuflerer denne udtalelse også andre faktorer der spiller ind i Zohores udvikling, såsom flere års træning og viden om sporten. Der forekommer et sprogbrug i dækningen af Zohore, der desuden trækker på koloniale diskurser om kroppen som frigjort fra subjektet og kommodificerbar.

Dette kommer blandt andet til udtryk i denne udtalelse fra FCK's tidligere cheftræner Ståle Solbakken: "Vi skal forvalte hans fysik rigtigt. Den skal udnyttes" (Politiken, 5. februar 2010). I dette citat er det interessant at kigge på, hvordan Zohores krop omtales. Her bliver den beskrevet som noget der forvaltes og skal udnyttes. Ved brugen af disse verber fremkommer en objektivisering af Zohores krop. Typisk bruges ord som 'forvalte' om håndtering af statslige aktiver eller økonomiske interesser. Når ord som disse påføres Zohore, omdannes han nærmest til en ressource som kan udnyttes og kontrolleres udefra.

Den objektiviserende betoning af Zohore og hans fysik omformer ham sprogligt til en genstand uden subjektivitet, som kan ejes, bruges og udvikles. Childs beskriver hvordan slaveriet historisk blev retfærdiggjort gennem en ideologisk tankegang, hvor man reddede sorte mennesker fra deres primitive og ukontrollerede natur gennem tilførslen af kristendom (Childs, 1997:s. 28). Den koloniale diskurs, som artiklerne taler ind i, understøttes yderligere i følgende citat fra Fyns Amts Avis: "OB tog chancen med Zohore og fik angriberens vægt og form skærpet i en sådan grad, at han kunne sælges videre (...)" (Fyns Stiftstidende, 4. april 2018). Her forekommer der en sproglig reducere af Zohore som en kommodificerbar varer, der blev optimeret med henblik på videresalg. Spilleren og mere nøjagtigt spillerens krop bliver i denne sammenhæng udviklet med intentionen om at forøge markedsværdien, fremfor at fremme spilleren og holdets udvikling. Den normale krop eller fysik er desuden en faktor der går igen i beskrivelserne af Zohore og hans fysik. I en artikel beskrives han på følgende vis: " (...) Selv om han har fysik som en 30-årig, så er han altså kun 16 år, og med alle de ryk er det oplagt, at man kan blive forvirret." (Tipsbladet, 29. oktober 2010).

I dette citat ses hvordan hans fysiske fremtoning vurderes som værende unormal for hans alder og afvigende fra en ubeskrevet kropsstandard. Denne ubeskrevne kropsstandard, som Zohores krop måles op imod, taler ind i Richard Dyer beskrivelse af det hvide ideal (Dyer, 2017: s.80). Dertil er det væsentligt at påpege den sproglige differentiering af Zohores krop. Ifølge Childs bærer denne type beskrivelser præg af historiske racistiske pseudovidenskabelige teorier om forskellene på sorte og hvide mennesker (Childs, 1999: 28). Zohore er et barn på 16 år, men hans sorte krop beskrives som fysisk ækvivalent til en voksen 30-årig mand. Dette fungerer ikke bare som en illustration af hans fremtoning, da denne form for fortolkning af den sorte krop har historiske og diskursive levn. Disse levn har haft sociale, medicinske og politiske implikationer for den sociale identitet af sorte mennesker. Den diskursive praksis om den naturlige styrke hos sorte mennesker har, som førnævnt, særlige implikationer for hvordan sorte mennesker bliver opfattet i resten af samfundet.

Ifølge Fairclough er diskurser måden hvorpå vi skaber betydning og fungerer i verden, samt forstår og interagerer med hinanden (Fairclough, 2008: s. 42-43). I sportslige sammenhænge har diskursen om fysikken ved sorte mennesker blandt andet ført til en begrænsning af deres mobilitet i sportens verden. Primm et al beskriver hvordan dette har manifesteret sig i fænomenet *stacking* (Primm et. al. 2007: s. 242-243). Stacking indebærer at bestemte roller i sportsgrene i højere grad tildeles sorte atleter og andre minoritetsgrupper. Disse roller er ifølge Primm et al typisk roller, der fokuserer på at gøre brug af deres fysik, men ikke kræver lederskabsevner eller en særligt strategisk kunnen indenfor den givne sport (Primm et. al., 2007: s. 243). Primm et al pointerer desuden at netop de strategiske og ledende roller typisk har en overrepræsentation af hvide atleter (Primm, et. al., 2007: s. 243). Her bliver det også væsentligt at nævne, hvordan de forskellige roller også fortolkes inden for de givne sportsgrene. Primm et al definerer de hvidt dominerede roller som *skill positions*. Med dette menes at det er særlige positioner, som spiller en helt essentiel rolle på holdet. Disse positioner er også vurderet som værende afgørende for kampens resultater i højere grad end de positioner, som sorte spillere indtager (Primm et. al., 2007: s. 243). Der forekommer dermed en interdiskursiv forbindelse gennem sprogbrugen på tværs af artiklerne og de historiske praksisser som diskuteres i teksterne af Childs og Primm et al.

Denne interdiskursive forbindelse forekommer mellem de ideologiske forestillinger omkring den sorte krop og dens naturlige kunnen. Diskursen omkring den sorte atlets fysik formuleres anderledes og mindre eksplicit i artiklerne rent tekstuel end historiske beskrivelser af sorte mennesker. Dog ser man hvordan der gennem blandt andet metaforer, kohærente links og reducerende retorik sker en reproduktion af ideologiske talepunkter og forståelser om at den sorte krops atletiske evner og kunnen i sin helhed er anderledes og medfødt.

7.2 Disciplin og moral

I det ovenstående afsnit var fokus primært på italesættelsen af Zohores fysik og dertil kommodificeringen af den sorte krop. I følgende afsnit vil jeg nærmere undersøge de diskurser som optræder omkring italesættelsen af Zohores moral, disciplin og dannelse som fodboldspiller. Typisk for praksissen inden for sportsjournalistikken forekommer der vurderinger af atlethers personligheder, motivationer samt opførsel. Dette kommer blandt andet til udtryk i udtalelser som følgende uddrag, hvor FCKs daværende chefråner Ståle Solbakken beskriver planen med den dengang 16-årige Zohore: "Så målet med at rykke ham op, er at give ham flere strenge at spille på, udvikle hans spilforståelse og samtidig stadig give ham mulighed for

at være en 16-årig dreng, en glad gut” (Tipsbladet, 29. oktober, 2010). I citatet beskriver Ståle Solbakken, hvordan trænerstaben vil udvikle elementer af Zohores spillestil. Her beskrives Zohore som en glad gut og normal 16-årig dreng, hvis trivsel og humør er i fokus hos klubben. Derudover tilføjer Ståle Solbakken, at Zohore med tålmodighed og hårdt arbejde kan få succes inden for sporten. Det kommer til udtryk i følgende: ”Potentialet er vældig stort. (...) med tålmodighed og hårdt arbejde kan han nå langt.” (Tipsbladet, 29. oktober 2010). Ståle Solbakkens kommentarer om udviklingen af Zohores forståelse og fodbolddevner er ikke anderledes end udtalelser som FCKs trænerstab har gjort sig om andre ungdomsspillere, som eksempelvis Andreas Cornelius.

Her udtaler FCKs daværende assistenttræner følgende: ”Andreas er en ung spiller, som skal lære rigtig mange ting, og der tror jeg egentlig, at det med målene er det, vi bekymrer os allermindst om, for det skal nok komme” (Politiken, 19. november 2012). Der danner sig et mønster i dækningen og italesættelsen af spillerne. Særligt centralt er de tråde, som diskursivt trækkes mellem spillernes alder, modenhed, potentiale og personlighed til hvordan trænerne skal lede deres udvikling og hvilke behov spillerne har. I citatet fra Ståle Solbakken omkring Zohore, og specifikt i sætningen ’give ham mulighed for at være en 16-årig glad gut’, er der et positivt og pædagogisk udgangspunkt til Zohores potentiale, samt indsigt i hvordan denne udvikling kan føles for ham. Ligesom Zohore, kommenteres der på Cornelius’ unge alder og læringspotentiale. Der forekommer i artiklen en særligt positiv diskurs omkring hans udvikling. Det ses særligt i ledsætningen ’det skal nok komme’.

Her antages der, at den unge Cornelius vil begå fejl, men at der er en tillid fra trænerstaben til, at hans udvikling vil bære frugt. Cornelius’ værdi bliver ikke målt i kortsigtede resultater, men der er plads til hans ufuldkommenhed som spiller og at denne ufuldkommenhed ikke definerer ham som fodboldspiller. Det understøttes særligt i et citat af samme assistenttræner, hvor han udtaler følgende: ”Med sådan nogle spillere er det vigtigt at huske på, at det at spille angriber i FCK er meget mere end at score et mål” (Politiken, 19. november 2012). Dog fremtræder der en anderledes diskurs, når man anskuer sprogbruget om Zohore. I følgende citat sammenligner Ståle Solbakken Kenneth Zohore med en anden spiller fra FCK ved navn Mohamed Daramy. Han udtaler følgende: ”(...) Mohamed Daramy, tog vi også op, da han var 16. Man må have et ekstra øje på dem udenfor banen og til træning.” (Tipsbladet, 28. februar 2020). I denne artikel reflekterer Ståle Solbakken over Kenneth Zohores præstationer i FCK, da han kom til som 16-årig. I ovenstående citat ser man en skarp kontrast til den tillidsbaserede diskurs omkring Cornelius. Det er særligt kontekstgivende for analysen af dette citat at fremhæve, at Mohamed Daramy, ligesom Kenneth Zohore, er en sort dansk fodboldspiller med afrikansk ophav (BT, 9. december 2018).

Ordvalget i sætningskonstruktionen og den parallelle sammenligning med Daramy skaber en særlig betydningsdannelse. Der etableres nemlig en betydningsdannelse, hvor der antages at Zohore har brug for særligt opsyn i en fodboldmæssig kontekst og uden for sporten, grundet hans alder, og mere implicit en racialiseret forståelse af ham. Der forekommer en diskursiv praksis, idet sproget og forestillingen omkring spillere som Zohore og Daramy direkte påvirker hvordan trænerstaben interagerer med dem (Fairclough, 2008: s. 36). Dermed påvirker diskursen om de racialiserede spillere altså relationen mellem dem og trænerne. Især med ledsætningen 'uden for banen' impliceres der, at disse spillere heller ikke fungerer optimalt i det bredere samfund uden særligt opsyn. Der ligger nemlig meget i det usagte ved 'holde øje med'. Her skal modtageren af teksten selv udfylde det diskursive tomrum vedrørende hvilken type adfærd, der skal holdes øje med. Set i sammenhæng med Halls teori om repræsentation og stereotypisering, taler citatet netop ind i en strukturel mistænksomhed og ideologisk forestilling om især unge sorte mænd som særligt tilbøjelige til at begå kriminalitet (Hall, 2013: s. 269).

Man kan dermed se, hvordan en ideologi, som formes i den diskursive praksis, reproduceres i samfundet og har konsekvenser for den sociale identitet for den omtalte gruppe. Mere konkret kan man anskue, hvordan den sproglige forskel i italesættelsen af Zohore og Cornelius i de udtalelserne fremmer en racialiseret diskurs om Zohore. Citaterne om Zohore betoner ham som en person, der skal observeres og kontrolleres – både på det personlige og professionelle plan. De forskellige diskurser som bruges til at beskrive Zohore og Cornelius' ungdom følger dem faktisk videre i deres karriere. Efter Cornelius i en længere periode døjede med dårlige kamppræstationer, blev Ståle Solbakken i en artikel spurgt ind til hans tanker om Cornelius. I sit svar gør Ståle Solbakken brug af kohæsion til at fremstille Cornelius' ufuldkommenhed som værende en fase og i positiv udvikling:

"Jeg synes ikke, Andreas Cornelius virker som en mand, der er ramt på selvtilliden længere. Selvfølgelig ville det være godt for ham at score mål, for som angriber bliver du bedømt på det. (...) Men han er blevet mere boldfast, han søger de rigtige rum på banen og kommer til større chancer end for bare nogle få kampe siden." (Århus Stiftstidende, 9. marts 2015).

På trods af hans utilfredsstillende præstationer, pointerer Ståle Solbakken hvilke læringsmuligheder Cornelius' præstation indeholder. Ved brugen af sætningskonstruktioner som 'søger de rigtige rum' og 'kommer til større chancer', associeres Cornelius med at være i en proces og i positiv udvikling. Ståle Solbakken pointerer Cornelius' mentale styrke og arbejdsomhed som værende en drivende faktor, og at manglende mål ikke nødvendigvis behøver at definere hans professionelle niveau. Ståle Solbakken gør brug af sætningskonstruktioner som konnoterer progression og agens hos Cornelius. Konjunktioner som 'men' og 'og' er med til at afvæbne kritikken på hans nuværende præstation ved at rette fokus på hans potentielt

positive fremtidige præstation. Ifølge Fairclough er sætninger multifunktionelle (Fairclough, 2008: s. 32). Hver af Ståle Solbakkens sætninger har en funktion, hvilket er at forklare og afmontere kritikpunkterne. Dermed formår Ståle Solbakken med sine sætningskonstruktioner og brug af modalitet at skabe en positiv fremstilling af Cornelius.

I en artikel af Fyns Amts Avis forekommer der dog en anderledes tonal dækning af Zohore under en lignende periode med utilfredsstillende kamppræstationer. I artiklen lyder indledningen således: ”Potentialet har altid været der. Men enten har Kenneth Zohore været lad, doven eller ude af træning -eller er havnet hos en forkert klub på det forkerte tidspunkt.” (Fyns Amts Avis, 26. juni 2017). Det første der skiller sig ud, er i høj grad kontrasten til Cornelius i positioneringen af Zohore som værende hovedaktør og beskrivelsen af de mulige årsager til nedgangen i præstation. Hvor man i Ståle Solbakkens udtalelse fik en progressionsorienteret forklaring af Cornelius’ præstation, ser man i Zohores kontekst en mere spaltet fremstilling, med et væld af muligheder og forklaringer på, hvorfor det er gået galt for ham. Kohæsionen i citatets sætningskonstruktioner forekommer i dikotomien i forklaringerne. Først nævnes ordet ’potential’, efterfulgt af ’lad’ og ’doven’. Der forekommer en fragmentering i fremstillingen af Zohore, hvor kohæsive midler som konjunktionerne ’Men’ og ’eller’ i dette tilfælde bidrager til at sammensætte flere beskrivelser, der peger på usikkerhed og fragmentering. Hermed producerer teksten diskursivt en forestilling af Zohore som præges af selvforskyldte fejl. Eftersom kohæsion medvirker til at konstruere identitet i tekster, ses det hvordan de to uddrag tegner to helt forskellige narrativer for Zohore og Cornelius, selvom de døjede med det samme problem.

I forbindelse med forskellen på de to tekster, er det samtidigt også relevant at kigge på de to kommunikative begivenheder og diskursive kontekster, de er skabt i. Udtalelsen om Cornelius kom i form af et interview med Ståle Solbakken, som var chefræneren for det hold, Cornelius spiller for. Teksten om Zohore var et uddrag fra en artikel af Fyns Amts Avis, skrevet af sportsredaktør Leif Rasmussen. Grundet konteksten for de kommunikative begivenheder, medfølger en del faktorer, som påvirker den diskursive praksis i teksten. Ifølge Fairclough dækker den diskursive praksis netop over blandt andet produktionen af teksten og konsumptionsprocessen tilknyttet teksten (Fairclough, 2008: s. 35-36). Det bliver derfor relevant at analysere de to afsendere, deres position og hvad den diskursive magt tilknyttet deres roller har af betydning for deres udsagnskraft. Fairclough definerer udsagnskraft som tekstens handlingskomponent (Fairclough, 2008: s. 39).

Ved at analysere udsagnskraften i citaterne fra Ståle Solbakken og Leif Rasmussen, søger jeg mod at undersøge elementer som autoritet, typen af sprogbrug, samt den sociale kontekst for udtalelserne. Ståle Solbakkens udtalelser om Cornelius har en særlig udsagnskraft, givet hans relation til Cornelius samt hans

autoritet. Som chefræner er Ståle Solbakken både en, som har insiderviden om Cornelius, men også en professionel autoritet, der har indflydelse på Cornelius' præstationer. Derfor bærer hans udtalelser en særlig grad af legitimitet grundet hans institutionelle position som chefræner og den magt, der er tilknyttet denne position. Dertil udøves denne magt til at forme narrativet om Cornelius' præstation til et narrativ om progression, mental sundhed og kontrol. Dermed udøver Ståle Solbakken sin betydningsdannende magt til at styrke Cornelius' sociale identitet. I Zohores tilfælde kommer udtalelsen fra sportsredaktøren Leif Rasmussen. Anderledes fra Cornelius er det ikke en insider, men en outsider, da Rasmussens autoritet og dertil magt ligger i hans position indenfor medierne. Rasmussens rolle som sportsredaktør medfører at hans udtalelser og vurderinger af Zohore forekommer som objektive, faglige observationer. Rasmussen udøver derfor sin magt som medieautoritet til at forme Zohores sociale identitet uden mulighed for involvering af modstridende narrativer. Altså er det ikke kun udsagnene om begge spillere, der er betydningsdannende. Derimod er det også alt det, som foregår uden for teksten. Her menes Ståle Solbakken og Leif Rasmussen, samt deres tilhørende troværdighed og den kontekst, deres udsagn kommunikeres i. Udsagnskraften i ytringerne fremstår i høj grad som faglige og objektive vurderinger af spillerne.

Det er ifølge Fairclough særligt væsentligt at have for øje hvordan ideologiske diskurser søger hegemoni eller magten til at være betydningsdannede, ved at manifestere sig i den sociale praksis som naturaliseret almen viden (Fairclough, 2008: s. 47). Sproget i teksterne fungerer ikke udelukkende som et lingvistisk værktøj til at beskrive spillernes præstationer. Skjult i tilsyneladende objektive observationer af spillerne, dannes der derimod et grundlag for, hvordan bestemte ideologier eller narrativer bliver betydningskabende for diskursen omkring Zohore og Cornelius' præstationer og identiteter som fodboldspillere.

7.3 Sammenligninger med dyr og objekter

I dette afsnit vil jeg fokusere på Kenneth Zohore og hvordan der hyppigt i dækningen af ham gøres brug af metaforer, hvor han sammenlignes med dyr eller sprogligt bliver objektiviseret. Sammenligninger kan umiddelbart anskues som værende et kreativt udtryk fra tekstens afsender. Dog er det ifølge Fairclough vigtigt at undersøge, hvordan ideologier og forestillinger kan manifestere og kamuflere sig i diskursen (Fairclough, 2008: s. 47). Derfor er brugen af metaforer og sammenligninger i mediedækningen af Zohore særligt relevant at undersøge. De kan nemlig fungere som sproglige værktøjer til at forme modtagerens opfattelsen af Zohore som fodboldspiller, men også person (Fairclough, 2008: s. 49-50).

Her bliver det også relevant at inkorporere Halls begreb om stereotypisering til at fremvise hvordan brugen af metaforer og sammenligninger med dyr og objekter ikke bare er udtryk for et sprogbrug. Disse sammenligninger trækker tråde til en historisk diskursiv praksis, hvor racialiserede mennesker reduceres til overdrevne og bestemte kendetegn med det formål at fremhæve det kropslige fremfor det intellektuelle eller sanselige ved gruppen (Hall, 2013: s. 247). Dette kommer blandt andet til udtryk i dækningen af Zohore ved flere begivenheder. Følgende citat er et uddrag fra en artikel, hvor den dengang 16-årige Zohores daværende holdkammerater bedes om at beskrive ham og hans spillestil. Her svarer Zohores holdkammerat Jesper Christiansen: ”Ham der?! Han er et ordentligt lokum, der bare står og hamrer dem ind.” (BT, 5. februar 2010). I citatet forekommer der en skarp reduktion af Zohore til en fysisk genstand. Her defineres Zohore helt eksplicit ved hans fysiske fremtoning og kraft. Ved brug af metaforen ’lokum’ associeres der til noget uden refleksivitet, et objekt der opfylder ét særligt formål. Hvor det bogstavelige lokums formål er at skylle afføring ud, er det Zohores formål som det metaforiske lokum at ’bare stå og hamre dem ind’. Foruden at pointere, at lokum eller toilet typisk ikke anses for at være en særligt positivt ladet sammenligning. I en profilartikel fra Ekstra Bladet beskrives Zohore som følgende: ”Zohore er stor som en velvoksen moskusokse.” (Ekstra Bladet, 26. april 2011).

I dette citat beskrives Zohore igennem en dyrisk linse. Med sammenligningen til en fuldvoksen moskusokse sættes der fokus på Zohores styrke, med et element af vildskab og ukontrollerbarhed. I artiklen ’Constructing ‘race/ethnicity’ and nationality in Spanish media: a content analysis of international football coverage’ (2022) beskæftiger Luque og Sterkenburg sig med, hvordan sorte fodboldspillere i Spanien i høj grad sammenlignes med dyr, for at beskrive deres atletiske kunnen (Luque & Sterkenburg, 2022: s. 1183). Her diskuterer Luque og Sterkenburg at sammenligningen mellem sorte spillere og dyr reproducerer stereotypiske og racistisk funderede diskurser, som sætter lighedstegn mellem sortshed og dyriske træk. Lignende diskurser går igen i ’Everyday racism and constructions of racial/ ethnic difference in and through football talk’ (2019) af Peeters og Sterkenburg. Her forklarer en hvid interviewrespondent kort og præcist hans rationale for, hvorfor han mener at sorte mennesker har en fysisk fordel i sport: ”More animal” (Peeters & Sterkenburg, 2019: s. 203). Peeters og Sterkenburg argumenterer for, at denne forestilling om sorte menneskers kropslige tilknytning til dyreriget, er koloniale ideologier som reproducere grundet diskursen i hverdagsomtalen af sorte fodboldspillere og gennem mediedækningen af dem (Peeters & Sterkenburg, 2019: s. 209).

Peeters og Sterkenburgs argument kan også knyttes til Faircloughs udlægning om, hvordan ideologier og forståelser af verden naturaliserer sig i diskursive praksisser som ’hverdags snak’, hvor de søger mod at blive den hegemoniske ideologi (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 86). I en profilartikel om Zohore og hans

første periode i FCK, beskrives han som følgende ”Han var et fysisk monster i en alder af 16” (Tipsbladet, 28. februar 2020). Ligesom de førnævnte citater, bærer dette også præg af en diskurs som italesætter Zohore som andet end menneskeligt. Ordvalget ’monster’ konnoterer til det farlige og forrykte. En umenneskelig skabning, som er rodet i ondskab. Her bliver Stuart Halls begreb om stereotypisering særligt relevant til at anskue, hvordan den sorte krop bliver fremstillet som andet end menneskelig (Hall, 2013: s. 245). I omtalen af Cornelius forekommer der også en objektivisering, når man ser på sammenligninger og brugen af metaforer i mediedækningen af ham. I en artikel af BT, som omhandler hvordan Cornelius efter en periode uden mål har fundet sin spilleform igen, omtales han således: ”Hvis Andreas Cornelius var en computer, var han en af dem, der kan downloade film på et splitsekund. På lovlig vis selvfølgelig.” (BT, 21. september 2015). Selvom han sammenlignes med et objekt, er det væsentligt at pege på den symbolske forskel på et ’lokum’ og en ’computer’. I objektiviseringen af Cornelius fremstilles han i et højtavanceret perspektiv. Ikke alene er han en computer, men en exceptionelt god computer. Dette betyder nyttighed og effektivitet. Konnotationen til den overtagende og superintelligente AI, som kendt fra Terminator filmene, afvikles hurtigt i sætningskonstruktionen, når der inkluderes ’på lovlig vis’.

Her forstærkes udsagnskraften i Cornelius’ objektivisering, da han ikke forbindes med noget truende, men derimod som essentiel for FCK’s succes. Cornelius’ nyttighed understreges yderligere i dette citat, hvor han omtales som værende blandt FCK’s vigtigste våben i deres kamp for succes i den europæiske fodboldturnering Champions League: ”Andreas Cornelius skulle være et af Ståle Solbakkens og FC Københavns vigtigste europæiske våben.” (BT, 14. september 2016). Citatet understreger yderligere Cornelius’ funktion for holdet. Sammenligningerne med en computer og et våben beskriver Cornelius som en essentiel strategisk del af FCK’s struktur. Italesættelsen af Cornelius som værende FCK’s vigtigste våben i Europa bærer præg af den koloniale diskurs om den hvide helt, som skal erobre og løse de problemer andre ikke selv kan (Dyer, 2017: s. 156). Når man anskuer sammenligningerne og objektiviseringen af de to spillere, vil man se at der danner sig et mønster, som trækker tråde til diskurser og ideologier omkring race, kroppen og menneskelighed. Der forekommer særligt udtalelser, som bærer præg af koloniale ideologier om sorte og hvide. Hvis man anskuer Cornelius i henhold til Dyers teori om hvidhed, vil man opdage hvordan italesættelsen af ham som eksempelvis et våben, der skal bruges i kampe, taler ind i koloniale ideer om at erobre og etablere orden (Dyer, 2017: s. 156). Baseret på Halls teori om stereotypisering, taler citaterne om Zohore ind i koloniale forestillinger om den sorte krop som primitiv og monstros (Hall, 2013: s. 255). Dette forekommer især ved overbetoningen af Zohores krop som anderledes og sammenligningen med et monster eller en moskusokse.

7.4 Racens rolle for subjektets forståelse

I ovenstående analysedel undersøgte jeg, hvordan artiklernes brug af metaforer og sammenligninger til dyr og objekter ikke blot fungerer som kreativt sprogbrug, men derimod bærer præg af ideologisk funderede diskurser, som fremstiller den sorte krop som noget andet end menneskeligt. I forlængelse af det foregående afsnit, vil jeg i denne analysedel fokusere på, hvordan ideologiske forestillinger om race og nationalitet har særlig betydning for dækningen af Zohore. Derudover vil jeg analysere, hvordan italesættelsen af Zohores race og etniske ophav ikke bare implicit optræder i mediedækningen af ham, men ytres eksplicit og spiller en betydningsfuld rolle. Følgende citat er et uddrag af en artikel omhandlende Zohores dalende præstationer, hvor Leif Rasmussen ytrer følgende i indledningen:

”Kenneth Zohore med de ivorianske aner og samme tyngde og fysik som Didier Drogba, som han vistnok er i familie med lidt langt ude” (Fyns Amts Avis, 26. juni 2017). I dette citat påpeger Rasmussen Zohores ophav, men ydermere hans relation til den ivorianske fodboldspiller Didier Drogba. Vigtigt for konteksten er, at Drogba er særligt kendt som værende et af fodboldsportens mest kendte personligheder.

Det kan derfor have en særlig interesse at Kenneth Zohore er i familie med Drogba. Den lave udsagnskraft i sætningen, samt ordvalget 'vistnok' er med til at skabe tvivl om oprigtigheden ved udsagnet. Rasmussens udsagn formår dog stadig at skabe en afrikanisering af Zohore, som er danskfødt og spiller på landsholdet. Zohores danske aner nævnes ikke, men hans ivorianske bliver påtalt. Dermed forekommer der i fremstillingen af Zohore en minimering af hans 'danskhed'. Det kommer blandt til udtryk i et andet citat, hvor Leif Rasmussen omtaler Zohore således: ”Der er noget med fysikken hos mange af Elfenbenskystens spillere, og Zohore har fået sin del af kagen.” (Fyns Stiftstidende, 10. februar 2015). I dette citat fremstilles kroppen som noget, der er etnisk tilknyttet en anden geografisk lokation. I samspil med Edward Saida teori om orientalisme, forekommer der i citatet en orientalistisk distinktion af Zohore, hvor hans fysiske krop og dens egenskaber tilskrives en anden del af verden. En del af verden som er anderledes fra Danmark, altså Vesten (Said, 2021: s. 71). Zohores fysik er dermed ikke noget han har dyrket, men derimod noget han har per automatik qua hans ivorianske ophav, uden at tage højde for hans danske ophav. I en anden artikel bliver Ståle Solbakken interviewet omkring Zohore og om han minder cheftreneren om nogle andre spillere fra FCK. Her udtaler Ståle Solbakken følgende:” (...) cheftrener Ståle Solbakken har svært ved at huske, at han tidligere har set nogen, der minder om den unge løve. Måske N'Doye? spørger Solbakken ud i luften. ”Han minder i hvert fald mere om N'Doye end de to andre, smiler nordmanden så med henvisning til de vævre brasilianere, Ailton og Santin.” (BT, 5. februar 2010).

I ovenstående citat ser man, hvordan Zohore bliver placeret i kategori med daværende FCK angriber Dame N'Doye, som ligesom Zohore er en sort fodboldspiller med afrikansk ophav, specifikt fra Senegal (Ekstra Bladet, 20. november 2023). Her forekommer der, ligesom citatet omkring hans ivorianske aner, en særlig geografisk kategorisering af Zohore. Grundlaget for, hvorfor han minder mere om N'Doye end 'de to vævre brasilianere' understreges ikke i citatet, og efterlader det op til fortolkning. Ved interviewets direktehed og kontekst, er der en forventning om at Ståle Solbakken vil give et hurtigt svar på journalistens spørgsmål. Det kommer blandt andet til udtryk i beskrivelser som 'spørger ud i luften'. Det fortæller at han mere eller mindre ureflekteret forsøger at give et hurtigt svar på journalistens spørgsmål.

I artiklen af Bruce (2004) undersøges der hvordan sportskommentatorer i pressede øjeblikke typisk falder tilbage i racialiserede beskrivelser af spillerne, de dækker (Bruce, 2004: s. 874). Det giver en særligt interessant linse til at anskue citatet. Ved ordvalg som 'måske', 'i hvert fald mere' og 'end de to andre', forekommer der en gradbøjning i udsagnskraften, som i højere grad peger på, at Ståle Solbakken refererer til Zohores race, end hans fysiske sammenligneligheder til 'de to andre' spillere. Solbakkens kommentar forekommer humoristisk eller i hvert fald let i tonalitet. Dette fremhæves i artiklens beskrivelse af, at Solbakken smiler efter udtalelsen. Dog er det væsentligt at fremhæve, hvordan racialiseringen af Zohore danner grundlaget for hans sammenlignelighed med andre spillere på holdet. Ståle Solbakken præsenterer nemlig ikke nogen særlige grundlag for, hvorfor Zohore minder mest om N'Doye. Ydermere bygger ordvalget i Solbakkens ytring op om en tættere forbindelse mellem Zohore og N'Doye, som i højere grad baseres på raciale og geografiske fællestræk i deres afrikanske ophav. Derfor forekommer der en implicit kobling mellem de to spillere, hvor fortolkeren af teksten igennem en passiv ideologisk funderet læsning kan lave den racialiserede forbindelse mellem spillerne (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 87).

I artiklen 'Zohore var svær at sære' (2015), forekommer der et særligt eksplicit og væsentligt eksempel på, hvordan race og racialiseringen af Zohore optræder. Det kommer til udtryk i følgende citat fra sportsjournalisten Niels Abildtrup, som udtaler: "Men Zohore har haft en del skader i den unge karriere, og nu håber alle i OB, at den mørklødede herre holder sig fri af muskelproblemer" (Fyens Stiftstidende, 24. februar 2015). I citatet italesættes Zohores hudfarve helt eksplicit i beskrivelsen af ham. Dog er det væsentligt at påpege, at hans hudfarve ikke bærer nogen relevans for den kommunikative kontekst i artiklen. Det er dermed ikke nødvendigt for modtagerens fortolkning af tekstens budskab at få Zohores hudfarve beskrevet. Med afsæt i Hall fungerer påtalelser, som Zohores hudfarve, til at forstærke naturaliseringen af fremmedhed som eksempelvis sortthed (Hall, 2013: s. 255). I citatet tales der ind i en diskurs, hvor sortthed bliver særligt relevant og betydningsbærende for beskrivelsen og iagttagelsen af Zohore som

subjekt. Væsentligheden af hans hudfarve kommer til udtryk i sætningskonstruktionen 'den mørklødede herre'. For modtagere af teksten bliver Zohores hudfarve essentiel for at identificere ham i sætningen.

I artiklen 'Skill in Black and White: Negotiating Media Images of Race in a Sporting Context' (2008), undersøger Buffington og Fraley sport som en arena, hvor der trods forestillingen om, at fysisk kunnen er i centrum, forekommer en dikotomisk forskellighed i, hvordan hvide og sorte atleter fremstilles (Buffington & Fraley, 2008: s. 306). Derudover argumenterer Buffington og Fraley for, at denne forskellighed er funderet i implicite og eksplicite racialiseringer. Ifølge Faircloughs teori om sproget som social praksis, sniger udtryk som den 'mørklødede herre' sig ind i hverdagssproget og former potentielt modtagernes ideologiske forestillinger (Jørgensen & Phillips, 1999: s. 87). Udtalelser, såsom citatet, taler ind i en diskurs, hvor der er særlig forbindelse mellem mennesker og deres hudfarve som betydningsbærende identitetsmarkører. Selvom racialiseringen af sorte fodboldspillere som Kenneth Zohore forekommer bredt og i form af forskellige diskursive praksisser, er det væsentligt at undersøge, hvordan det ikke kun er sorthed som påpeges i dækningen af spillerne. Særligt i artiklen 'PARKENS HELT: FCKs HVIDE N'DOYE' (2012), fremtræder der en særlig interessant racialisering af Andreas Cornelius. Artiklen omhandler Cornelius' rejse mod at blive FCKs topscorer, efter han på daværende tidspunkt var 80 mål fra at indhente Dame N'Doyes målrekord (Ekstra Bladet, 29. juli 2012). Allerede i artiklens titel forekommer en særlig sportsjournalistisk usædvanlighed – nemlig en eksplicit påpegning af Cornelius' hvidhed. Dette forsætter i følgende citat: "En meget ung og meget hvid udgave af Dame N'Doye, hvis vi nu bliver lidt ved sammenligningen med den solgte topscorer." (Ekstra Bladet, 29. juli 2012). Cornelius' racialisering fremstår som en sjældenhed grundet det, Richard Dyer beskriver:

"Whites are everywhere in representation. Yet precisely because of this and their placing as norm they seem not to be represented to themselves *as* whites but as people who are variously gendered, classed, sexualised and abled. At the level of racial representation, in other words, whites are not of a certain race, they're just the human race." (Dyer, 2017: s. 3).

I citatet forklarer Dyer, at hvidhed maskeres i sin hyppige repræsentation. Vi er vant til at se hvide mennesker, men ikke som hvide. Racialiseringen af Cornelius er så påfaldende, fordi den sjældent optræder i den journalistiske dækning og fremstilling af ham. Selvom det er påfaldende at Cornelius' hvidhed påtales, er det især vigtigt at undersøge, hvorfor hans hvidhed netop kommer på tale. Artiklen omhandler, hvordan Cornelius nærmer sig titlen som topscorer i FCK. Den tidligere topscorer er Dame N'Doye, som jeg tidligere i analysen undersøgte i sammenhæng med racialiserede sammenligninger med Kenneth Zohore. Der forekommer i ordvalget 'meget ung', 'meget hvid' og 'udgave' en kontrast mellem Cornelius og N'Doye. Det er ikke kun deres alder, der er en definerende faktor i deres forskellighed, men også deres

hudfarve. Sprogbrugen i citatet eksemplificerer, hvordan race især har en særlig betydning for, hvordan spillere forstås og bruges som en markør i sammenligningen af dem. Der forekommer dermed en form for særhed ved racialiseringen af Cornelius i tekstens diskursive praksis. Det kommer blandt andet til udtryk i en næsten humoristisk understregning af hans hvidhed ved brug af adjektivet 'meget'. Dette implicerer en refleksion om det ideologiske normbrud ved at påpege hvidhed. Det plejer man nemlig ikke at gøre ifølge Dyer (Dyer, 2017: s. 3). Ved sammenligningen med N'Doye kan man se, hvorfor der diskursivt bliver sat fokus på racialiseringen af Cornelius. Set i forbindelse med Edward Saids orientalismebegreb, bliver racialiseringen af Cornelius en diskursiv nødvendighed for at understrege en ideologisk forskel fra den sorte Dame N'Doye. Her ser man dermed, hvordan tekstens sociale praksis bærer præg af diskurser om, hvem der hører til og hvem der ikke gør.

8.0 Diskussion

I følgende afsnit vil jeg inddrage de væsentligste pointer fra de forskellige analysedele til at fremvise hvordan artiklerne samlet set tegner et diskursivt mønster, som i særlig grad reproducerer ideologiske forestillinger og diskurser om race, kroppen og fremmedhed. Derudover vil jeg diskutere de bredere implikationer af teksternes sociale praksis. I første analysedel analyserede jeg, hvordan der i artiklerne forekom et særligt fokus på Zohores fysik. Den blev omtalt som værende unormal for hans alder og helt generelt. Dækningen af Zohore var typisk centreret omkring hans fysik og i flere tilfælde blev hans præstationer i højere grad attribueret hans unormale fysik, end hans spilforståelse og evner. Med sproglige minimeringer som 'bevares, det var nu et godt mål' forstærkes netop denne ide. I artiklerne dannes et mønster hvor Zohores subjektivitet og agens separeres fra hans fysik. Dette kommer til udtryk ved udtalelser som, at han har fysikken med sig i 'gave' og ikke er noget han selv har dyrket. Artiklernes separation af Zohores agens i forhold til hans styrke blev kun tydeligere, når de blev sat i kontrast til dækningen af Andreas Cornelius. I dækningen og beskrivelsen af Cornelius var der en klar nuancering af hans agens i forhold til hans fysik. Udtalelser om hvor meget tid han brugte i træningsrummet for at dyrke sin fysik, står i kontrast til, hvordan Zohores fysik blev beskrevet. Derudover forekommer der også en økonomisk tilgang til kroppen, som jeg i analysen beskrev som kommodificeringen af Zohores fysik. Her blev der italesat, hvordan Zohores medfødte fysik skulle forvaltes og udnyttes. Der blev altså i høj grad snakket om brugen af Zohores fysik uden subjektet inkluderet. Især disse udtalelser var med til at styrke den diskursive objektivering af Zohore. Baseret på min analyse og teori argumenterer jeg for, at artiklerne og tilhørende dækning af Zohore i høj grad trækker på at diskursivt reproducere koloniale ideologiske forestillinger om

menneskekroppen og især den sorte menneskekrop. Det argumenterer jeg for, da den hyppige påtale af hans fysik som medfødt, og ikke noget Zohore aktivt og bevidst har dyrket, taler ind i den naturaliserende diskurs om den sorte krops fysik.

I anden analysedel var mit fokus at undersøge de optrædende diskurser omkring Zohores mentalitet, moral og disciplin. Denne analysedel var særlig væsentligt, for her kunne jeg analysere, hvordan medierne omtalte Zohore, når hans fysik ikke var i centrum. I denne analysedel undersøgte jeg citater fra Zohore og Cornelius' daværende cheftræner, Ståle Solbakken, og hvordan han forholdt sig til hver af spillernes tiltræden på førsteholdet. Her viste min analyse en særligt tydelig og racialiseret forskel i, hvordan Ståle Solbakken omtalte Zohore og Cornelius. I sammenhæng med Halls teori om repræsentation og stereotypisering kunne jeg fremvise, hvordan Ståle Solbakken talte ind i en særligt mistroisk og racialiseret diskurs omkring Zohore. Med udtalelser om nødvendigheden i at holde øje med spillernes adfærd på og udenfor fodboldbanen, gjorde han brug af en sammenligning til en anden sort fodboldspiller fra holdet. I analysen af denne udtalelse bed jeg især mærke i det implicite grundlag for at der skulle holdes øje med spillerne. Her argumenterer jeg for, at der efterlades rum til at modtageren selv kan udfylde det diskursive tomrum ved at trække på stereotypiske forestillinger om sorte mennesker.

Den overvågende og mistænkeliggørende diskurs i artiklen om Zohore stod særligt i kontrast, når den blev sat op imod en lignende artikel om Cornelius. Her gjorde Solbakken det tydeligt, at Cornelius' værdi ikke blev målt i kortsigtede resultater, og at der fra trænerstaben var en klar overbevisning om, at hans ufuldkommenhed ikke definerede ham som fodboldspiller eller personligt. Her er det vigtigt at pointere, at der er tale om samme trænerstab fra samme klub, som Zohore spillede i. Baseret på min analyse har trænerne to helt forskellige perspektiver på, hvordan Zohore og Cornelius bedst håndteres. I et samspil med Halls teori om stereotypisering og den sociale praksis i Faircloughs tredimensionelle model, argumenterer jeg for, at der tales ind i en diskurs baseret på en racialiseret ideologi. Denne ideologi berettiger en særlig overvågning af sorte mænd som omtalte Zohore og Mohammed Daramy, grundet en formodning om, at de uden opsyn ikke vil kunne fungere optimalt. I dette afsnit undersøger jeg hertil, hvordan forskellige afsendertyper har en særlig magt i formningen af spillernes sociale identitet. Her tog jeg udgangspunkt i artikler, som omhandlede både Zohore og Cornelius i en kontekst, hvor begge spillere i en periode ikke leverede tilfredsstillende præstationer. Her blev Cornelius omtalt af sin cheftræner Ståle Solbakken, og Zohore blev omtalt af sportsredaktøren Leif Rasmussen. Her fremkom der en klar distinktion mellem måden hvorpå begge spilleres professionelle 'nedtur' blev dækket. Hvor Ståle Solbakken i høj grad vendte narrativet til at omhandle progression med Cornelius i centrum, var Zohores narrativ spækket med fragmenterede ræsonnementer, med alt lige fra dovenskab, hans form og spild af det

naturgivne potentiale. Her argumenterer jeg for, at sproget i beskrivelserne af spillerne ikke udelukkende tjente som lingvistiske redskaber. Derimod fungerede de også som diskursive værktøjer, der blev kamoufleret i tilsyneladende objektive observationer. Her var det relevant at se, hvordan den magt der er forbundet med at være chefræner og sportsjournalist udøves diskursivt, og bliver betydningsdannende for spillernes sociale identitet, og hermed perceptionen af dem.

I tredje analysedel fokuserede jeg på, hvordan metaforer og dehumaniserende og objektiviserende sammenligninger spillede en væsentlig rolle i artiklernes dækning af Zohore. Her var de mest tydelige eksempler beskrivelser som 'ordentligt lokum', 'moskusokse' og 'monster'. I denne analysedel undersøgte jeg, hvordan Zohore i høj grad blev reduceret til hans kropslige funktioner. Altså blev han mere beskrevet som en naturkraft, uden særlig påpegning af den kompleksitet, der skal til for at fungere på et højt professionelt niveau. Cornelius blev betegnet i metaforer og objektiviserende sammenligninger. Dog var der en væsentlig forskel på, hvordan han blev omtalt. Ord som 'målmaskine' og 'computer' konnoterede til at han var kontrolleret, avanceret og menneskeskabt. Med afsæt i Halls teori om stereotypisering og repræsentation, vurderer jeg at artiklerne i høj grad reproducerer en stereotypisk diskurs, der placerer Zohore i en racialiseret position. Zohore placeres i en position, hvor ideologiske forestillinger om den sorte krop, dens forbindelse til naturen og manglen på kontrol er særligt styrende for, hvordan man forstår ham.

Den racialiserede dækning af Zohore blev særligt tydelig i min fjerde og sidste analysedel. Her blev Zohores 'ivorianske aner' og hudfarve flere gange pointeret, uden at disse beskrivelser havde nogen betydelig relevans for konteksten i artiklerne. Med afsæt i den tredimensionelle model af Fairclough, argumenterer jeg for, at sprogbrugen om Zohore ikke forekommer tilfældigt. Derimod tydeliggøres der gentagne gange, og på tværs af artiklerne, at han ikke alene defineres og forstås som atlet, men derimod som en sort atlet. Gennem den diskursive praksis og sociale praksis i teksterne, samt Hall og Saids teorier, argumenterer jeg for, at fremmedgørelsen og stereotypiseringen af Zohore fungerer som reproducerende af racistiske og koloniale ideologier om den sorte krop og distinktionen fra den hvide krop. Jeg argumenterer for, at disse ideologier bliver reproduceret i en dansk kontekst i artiklerne. Reproduktionen fremkommer ved gentagne beskrivelser af, hvordan Kenneth Zohore adskiller sig fra den 'normale danske' fodboldspiller - både fysisk, men også på basis af hans race. Fremmedgørelsen og stereotypiseringen af Zohore fremgår især tydeligt af min analyse, i takt med at han sættes i kontrast til Cornelius. Her er det ikke alene forskellen på deres omtale, men også hvordan de begge omtales og sættes i kontekst til omverden. Baseret på min analyse og teoretiske gennemgang af teksterne, argumenterer jeg for at diskursen

om Cornelius primært er forankret i hans professionelle identitet som fodboldspiller, hvorimod Zohores dækning i høj grad er præget af en diskurs baseret på racialiserede og stereotypiserende ideologier.

9.0 Konklusion

I følgende afsnit vil jeg konkludere mit speciale og opsamle mine analyse- og diskussionspunkter, samt formålet med dette speciale og hvordan jeg besvarer min problemformulering. I dette speciale har jeg undersøgt, hvordan fodboldspilleren Kenneth Zohore bliver repræsenteret i en række artikler fra danske medier. I min analytiske bearbejdelse af artiklerne ser man, at dækningen af Zohore i høj grad trækker på ideologiske forestillinger om race, kroppen og personlighed. Disse forestillinger kommer diskursivt til udtryk i artiklerne, ved sprogbrugen i dækningen af Zohore. Metaforer, sammenligninger med dyr og eksplicitte italesættelser af hans hudfarve danner et særligt mønster. Et mønster, hvor Zohore primært beskrives ud fra hans krop, fysik og race, frem for hans professionalisme, personlighed og intelligens.

I samspil med Faircloughs kritiske diskursteori og mit socialkonstruktivistiske afsæt, havde jeg et særligt fokus på, hvordan sproget er betydningsdannende. På baggrund af min analyse og diskussion, konkluderer jeg at Zohores krop og race i højere grad danner grundlag for repræsentationen af ham i empirien. På baggrund af dette, vurderer jeg at der forekommer en særligt racialiseret diskurs i dansk sportsjournalistik. Den racialiserede diskurs udformer sig ikke kun i eksplicit sprogbrug, men maskeres i ideologiske forestillinger om race og sorthed igennem subtile mekanismer i hverdagssproget. Jeg har derfor, med dette speciale, søgt mod at tilføje et kritisk perspektiv på sportsjournalistikken. Ydermere forsøger jeg med dette speciale at fremvise hvordan repræsentationen af sorte atleter ikke er fritaget for bredere samfundsmæssige diskurser og ideologiske forestillinger om race og kroppen. På basis af dette speciale, konkluderer jeg at sportsverden og de medier, der dækker den, også fungerer som en arena for reproduktionen af racediskurser og ideologier, som næsten usynligt former vores forståelse af andre mennesker.

10.0 Litteraturliste

10.1 Bøger og akademiske artikler

- Bruce, T. (2004). Marking the boundaries of the 'normal' in televised sports: the play-by-play of race. *Media, Culture & Society*, 26(6), 521-540, 861-879. <https://doi.org/10.1177/0163443704047030>
- Bryman, A. (2012). *Social Research Methods*. (4. Udg.). Oxford University Press, 159-182, 283-308, 379-414, 521-540.
- Buffington, D., & Fraley, T. (2008). Skill in Black and White: Negotiating Media Images of Race in a Sporting Context. *The Journal of Communication Inquiry*, 32(3), 292-310. <https://doi.org/10.1177/0196859908316330>
- Bizumic, B. (2019). *Ethnocentrism: Integrated Perspectives* (1st ed., Vol. 1). Routledge, 25-72. <https://doi.org/10.4324/9781315642970>
- Childs, E. (1999). Images of the Black Athlete: Intersection of Race, Sexuality, and Sports. *Journal of African American Men*, 4(2), 19-38. <https://doi.org/10.1007/s12111-999-1018-x>
- Collin, F. (2022). Socialkonstruktivisme i humaniora. I: Collin, F., Køppe, S., & Helles, R (red.). *Humanistisk Videnskabsteori*. (4. Udg.) Lindhardt og Ringhof, 451-504.
- Cronin, P., Ryan, F., & Coughlan, M. (2008). Undertaking A Literature Review: A Step-By- Step Approach. *British Journal of Nursing*, 17(1), s. 38-43. <https://doi.org/10.12968/bjon.2008.17.1.28059>
- Darda, J. (2024). The Mismeasure of Sport: Race and the Science of Athletic Performance. *Differences* (Bloomington, Ind.), 35(1), 43-73. <https://doi.org/10.1215/10407391-11101322>
- Dyer, R. (2017). *White* (Twentieth anniversary edition.). Routledge. 1-223 [ISBN: 9781315544786]
- Fairclough, N. (Jensen, Elizabeth Halskov) 2008, *Kritisk diskursanalyse: En tekstsam- ling*, 1. udgave, Hans Reitzels Forlag, København, 7-197.
- Gibson, J. W. (1996). The Social Construction of Whiteness in Shellcracker Haven, Florida. *Human Organization*, 55(4), 379-389. <https://doi.org/10.17730/humo.55.4.d492q65653237k44>
- Hall, S. (Ed.). (1997). *Representation: Cultural representations and signifying practices*. Sage Publications, Inc; Open University Press, 225-277

- Hall S., Evans J. & Nixon S. (2013). *Representation* (2nd ed.). Sage Publications; Open University, 215-271.
- Hartmann, D., Manning, A., & Green, K. (2022). The Performance and Reception of Race-Based Athletic Activism: Toward a Critical, Dramaturgical Theory of Sport. *American Journal of Cultural Sociology*, 10(4), 543–569. <https://doi.org/10.1057/s41290-022-00173-2>
- Jørgensen, M., Phillips, L. (1999). *Diskursanalyse som teori og metode*, 1. udgave, Roskilde Universitetsforlag/Samfundslitteratur, Danmark, 9-105.
- Kukla, A. (2000). *Social Constructivism and the Philosophy of Science* (1st ed.). Routledge, 1-204. <https://doi.org/10.4324/9780203130995>
- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). *Interview: det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. (3. udgave.). Hans Reitzel. København, 258-280. ISBN: 978-87-412-6377-9
- Longas, L., C., & van Sterkenburg, J. (2022). Constructing ‘race/ethnicity’ and nationality in Spanish media: a content analysis of international football coverage. *Media, Culture & Society*, 44(6), 1182–1198. <https://doi.org/10.1177/01634437221088955>
- Nauright, J., Copley, A. G., & Wiggins, D. K. (Eds.). (2014). *Beyond C.L.R. James : shifting boundaries of race and ethnicity in sport* (1st ed.). University of Arkansas Press, 14-333.
- Nelson, T. D. (2024). *Handbook of Prejudice, Stereotyping, and Discrimination*. (3rd ed.). Taylor & Francis Group, 3-70.
- Price, J., Farrington, N., Kilvington, D., & Saeed, A. (2013). Black, White and Read All Over: Institutional Racism and the Sports Media. *The International Journal of Sport and Society*, 3(2), 81-90. <https://doi.org/10.18848/2152-7857/CGP/v03i02/59411>
- Primm, E., DuBois, S., & Regoli, R. M. (2007). An Exercise in Subtleties and the Transmission of Racism: An Analysis of “Sports Illustrated” Covers. *Journal of African American Studies* (New Brunswick, N.J.), 11(3/4), 239–250. <https://doi.org/10.1007/s12111-007-9025-2>
- Randolph, J.J. (2009). A Guide to Writing the Dissertation Literature Review. *Practical Assessment Research & Evaluation*. 14(13). (s. 1–13). <https://doi.org/10.7275/b0az-8t7>
- Bell, R. (2022). *Playing with Apartheid : Racism, Australian Sport and South Africa* (First edition.). Australian Scholarly Publishing Pty Ltd. 1-208

- Said, E. (2004). Orientalism Once More. *Development and Change*, 35(5), 869–879. <https://doi.org/10.1111/j.1467-7660.2004.00383.x>
- Said, E. W., Rubin, A., & Bayoumi, M. (2021). The selected works of Edward Said, 1966-2006. Bloomsbury Publishing Plc, 63-112.
- Tanggaard, L. & Brinkmann, S. (2020). Interviewet: samtalen som forskningsmetode. I *Kvalitative metoder. En grundbog*. (3. udgave), 377-404, 657-670. Hans Reitzels Forlag.
- Thagaard, T. (2004). Systematik og indlevelse: En indføring i kvalitativ metode. (1. Udg.). Akademisk Forlag, 176-199.
- van Sterkenburg, J., Peeters, R., & van Amsterdam, N. (2019). Everyday racism and constructions of racial/ethnic difference in and through football talk. *European Journal of Cultural Studies*, 22(2), 195–212. <https://doi.org/10.1177/1367549418823057>
- van Sterkenburg, J., & Walder, M. (2021). How do audiences of televised English football construct difference based on race/ethnicity? *Language and Intercultural Communication*, 21(6), 765–780. <https://doi.org/10.1080/14708477.2021.1979571>
- Wiggins, D. K. (2014). “Black Athletes in White Men’s Games”: Race, Sport and American National Pastimes. *International Journal of the History of Sport*, 31(1–2), 181–202. <https://doi.org/10.1080/09523367.2013.857313>

10.2 Web- og avisartikler

- Davidson, M. W. (9. december 2024). FCK Pønser på genistreg: Vil holde på guldfugl. BT. <https://www.bt.dk/superligaen/fck-poenser-paa-genistreg-vil-holde-paa-guldfugl> [Lokaliseret 27. maj 2025].
- Eurosport. (n.d.). Andreas Cornelius – Player Profile. Eurosport. [Lokaliseret 15. maj 2025]. https://www.eurosport.dk/fodbold/andreas-cornelius_prs308348/person.shtml
- Eurosport. (n.d.). Kenneth Zohore – Player Profile. Eurosport. [Lokaliseret 15. maj 2025]. https://www.eurosport.dk/fodbold/kenneth-zohore_prs235024/person.shtml

Glud, R. (20. november 2023). Dame N'Doye melder ud: Min karriere er slut. Ekstra Bladet. Lokaliseret 27. maj 2025]. https://ekstrabladet.dk/sport/fodbold/dansk_fodbold/superligaen/fc_koebenhavn/dame-ndoye-melder-ud-min-karriere-er-slut/10033017.

O'Caroll, L. (8. marts 2012). Press Complaints Commission to close in wake of phone-hacking scandal The Guardian. [Lokaliseret 20. maj 2025]. <https://www.theguardian.com/media/2012/mar/08/press-complaints-commission-close-phone-hacking>

10.3 Empirisk materiale

10.3.1 Kenneth Zohore

Abildtrup, N. (24. februar 2015). Zohore var svær at såre. Fyens Stiftstidende. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e4d99cd0>

Abildtrup, N. (3. april 2018). Zohore øjner verdens rigeste liga. Fyens Stiftstidende. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://fyens.dk/sport/zohore-oejner-verdens-rigeste-liga>

Abolhosseini, F. (6. marts 2017). 'Intet kan stoppe mig'. B.T. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e62486e8>

Brock, J. L. (26. juni 2017). Når det sidste penselstrøg ændrer hele billedets tone. Politiken [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e64fbbe5>

Ekstra Bladet (8. august 2013). Zohore får et år i Brøndby. Ekstra Bladet. [Lokaliseret: 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e3e90c5c>

Hammer, J. M. (14. august 2017). Alle griner af fodbold-legende: Dansk angriber 'terroriserede' ham. B.T. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://www.bt.dk/fodbold/alle-griner-af-fodbold-legende-dansk-angriber-terroriserede-ham>

Krüger, M. L. (5. februar 2010). Den yngste og største. B.T. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e1df615a>

Krüger, M. L. (5. februar 2010). Ståle er imponeret. B.T. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e1df6035>

Krüger, M. L. (26. april 2011). Zohore Kiksede. BT. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e2a580f9>

Rasmussen, L. (10. februar 2015). Zohore var langt fra stor for sjov. Fyens Stiftstidende. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e4d03946>

Rasmussen, L. (26. juni 2017). Zohore eneste opdagelse. Fyens Amts Avis. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://fyens.dk/sport/zohore-eneste-opdagelse>

Rasmussen, L. (26. juni 2017). Både Zorro og Zohore er vendt tilbage. Fyens Amts Avis. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e9629055>

Pyndt, T. (29. oktober 2010). Små skridt og store spring. Tipsbladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e24401c6>

Schrøder, R. (26. april 2011). ZPOT PÅ ZOHORE. Ekstra Bladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e2a59292>

Stanbury, S. (28. februar 2020). BARE 16 ÅR. Tipsbladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e24401c6>

Tipsbladet. (31. januar 2013). Agent: Forventer mere af Zohore. Tipsbladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e3a21a43>

10.3.2 Andreas Cornelius

Abolhosseini, F. (16. marts 2015). Cornelius på tavlen. Århus Stiftstidende Østjylland. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e4e9793a>

Brock, J. L. (19. november 2012). Målfattig Cornelius er stadig vigtig brik. Politiken [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e38523f0>

Davidson, M. W. (21. september 2015). SCORNELIUS GENSTARTET. BT. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e538dde0>

Davidson, M. W. (21. september 2015). Dragetæmmeren FCKs europæiske våben. BT. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e5e1badb>

Ekstra Bladet. (29. juli 2012). FCK's HVIDE N'DOYE. Ekstra Bladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e356e2c0>

Ernst, A. J. (12. August 2012). Jeg voksede helt åndssvagt meget. B.T. [Lokaliseret 20. april. 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e35b26b5>

Hemmer-Hansen, M. (19. marts 2013). Masser af talent i boksen. Jyllands-Posten. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://jyllands-posten.dk/sport/ECE5260519/Masser-af-talent-i-boksen/>

Henriksen, T. (14. april 2014). Ny Solbakken-kritik af Andreas Cornelius. Jyllands-Posten. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://jyllands-posten.dk/sport/fodbold/article6641642.ece>

Jyllands-Posten. (30. juni 2013). Flere Premier League-klubber ville have Andreas Cornelius. Jyllands-Posten. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e3dd1007>

Jørgensen, L. B. (9. marts 2015). Cheftræner-ros til udskældt angriber. Århus Stiftstidende Østjylland. [Lokaliseret 20. april 2015]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e4e51703>

Nedergaard, N. (25. juni 2020). 'HAN HAR HELE PAKKEN'. Ekstra Bladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e7c4478b>

Olsen, S. (25. marts 2013). Han kan lide, at presset er stort. Politiken. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e3b8584c>

Rasmussen, L. (5. juni 2022). Seks grunde til Cornelius' himmelflugt. Århus Stiftstidende. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e8def325>

Sloth, P. (3. februar 2014). ET KØB DER VENDER OP OG NED PÅ ALT. Ekstra Bladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e43dd33d>

Thorsen, G. (22. august 2018). GIDSEL I ITALIEN. Ekstra Bladet. [Lokaliseret 20. april 2025]. <https://apps-infomedia-dk.zorac.aub.aau.dk/mediearkiv/link?articles=e3dd1007>